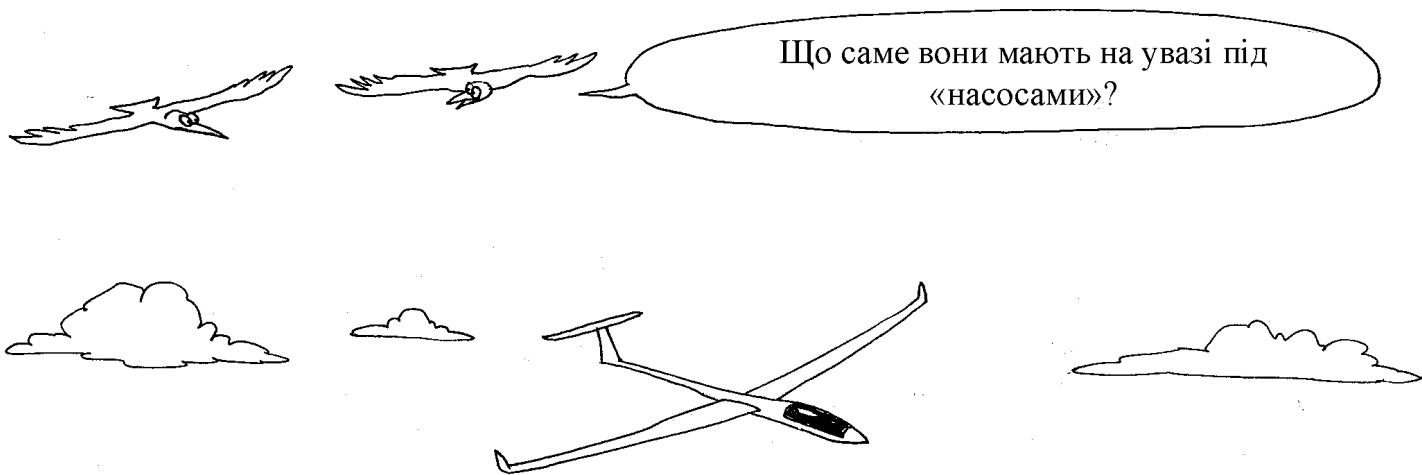

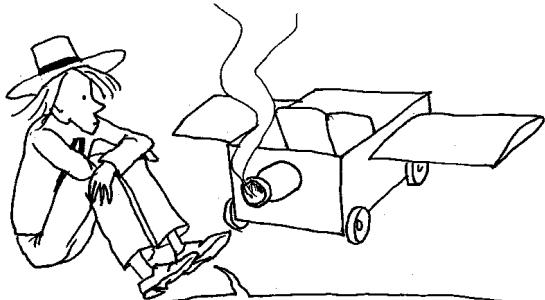
<http://savoir-sans-frontieres.com>

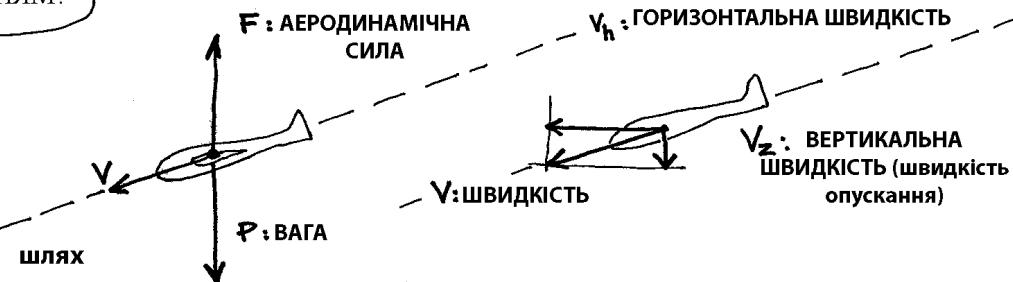
Жан - П'єр Петі

МЕХАНІКА ПОЛЬОТУ

ПЛАНЕРСЬКИЙ ПОЛІТ

Ракетна тяга все ще складна, забруднює навколишнє середовище і все таке. Як я можу залишатися в повітрі, поки у мене не буде іншої системи двигуна?

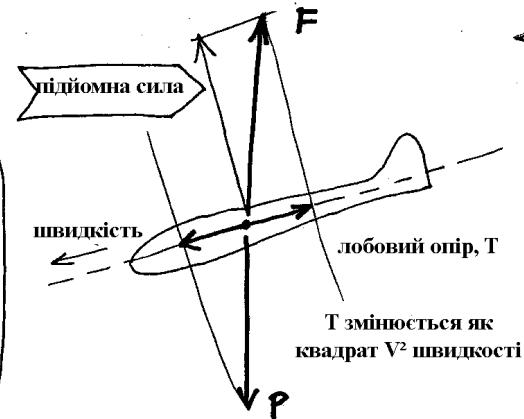

За допомогою КРИЛ ми можемо, якщо ми рухаємося зі швидкістю V , створити АЕРОДИНАМІЧНУ СИЛУ F , пропорційну квадрату V^2 цієї швидкості.

Якщо я правильно розумію ваш малюнок, вага Р прямо протилежна силі F. Але яким дивом це так?

Подумайте про це: малюнок відповідає СТАБІЛІЗОВАНОМУ ПОЛІТУ з постійною швидкістю V, що відповідає КУТУ ЗНИЖЕННЯ а. Рух вашого ПЛАНЕРА (*) супроводжується силою опору, яка врівноважує рушійну складову ВАГИ.

2

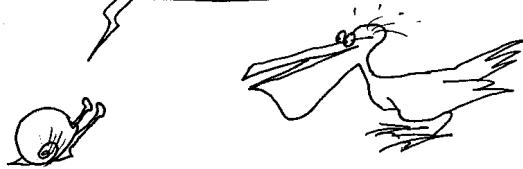
Одним словом, саме вага змушує рухатися вперед. Це справді чудо.

Тиressю, я знаю, що ти ніколи не катався на лижах. Але це точно так само. Саме проекція вектора ваги лижника на його СХІЛ змушує його рухатися вперед. При збалансованому спуску з постійною швидкістю ця рушійна сила врівноважується силою ТЕРТЬЯ лиж об сніг, яка зростає зі швидкістю V.

(*) Що англосакси називають GLIDER або "slider"

але, Леоне, ти теж не катався на лижаках?

Послухай, Ансельме, ми збираємося зробити дуже просту літальну машину з паперу, клейкої стрічки, спагетті та прищіпки.

і котушка ниток

стрічка

спагетті

передня кромка

лігатури

кіль

поперечний

хороші жіночі речі....

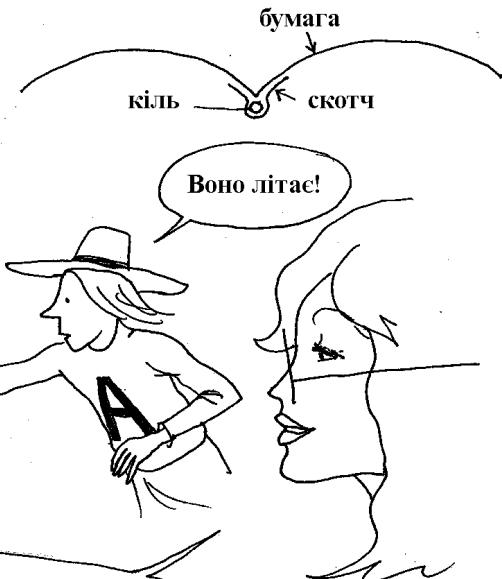
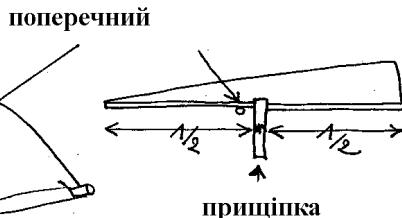
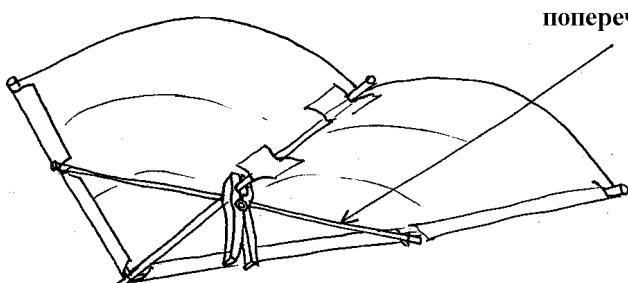
форма плану

Створюємо цю рамку зі спагетті, зібраних за допомогою скотчу та дротяних лігатур

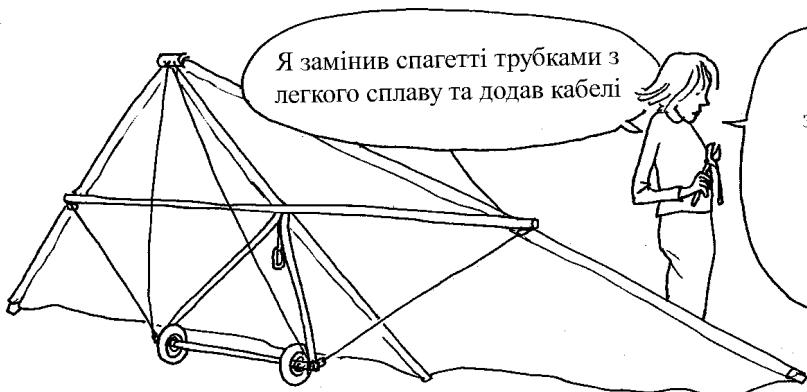

Збірка «крила» на трубчастому каркасі

Ви регулюсте ЦЕНТРУВАННЯ,
пересуваючи прищіпку вперед або назад.

Дельтаплан

Я замінив спагетті трубками з легкого сплаву та додав кабелі

Оскільки ця штука літає, все, що вам потрібно зробити, це замінити прищіпку. Я зробив трубчасту конструкцію з ТРАПЕЦІЮ, яку буду тримати обома руками. Таким чином я можу пересувати баласт, тобто свою власну вагу, вперед, назад, праворуч чи ліворуч, за бажанням.

Чи не краще було б... дочекатися, поки Софі висловить свою думку?

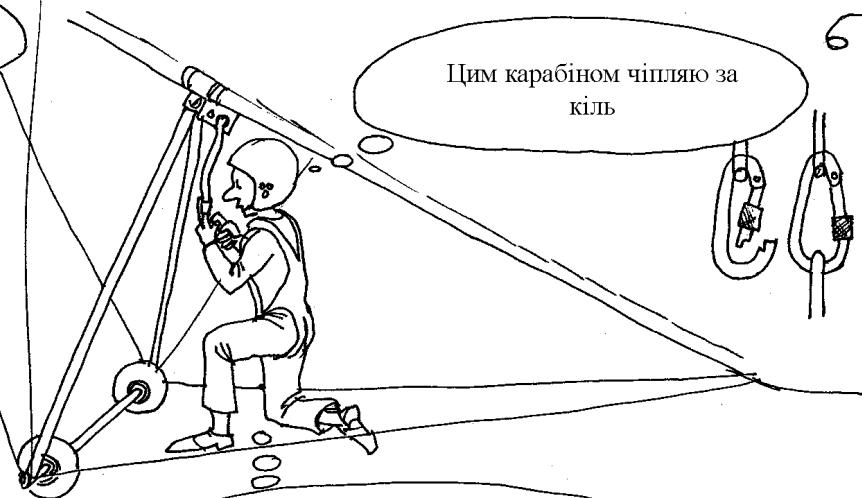
Боже мій, він цілком здатний протриматися в цьому пекельному безладі

бідний хлопчик....

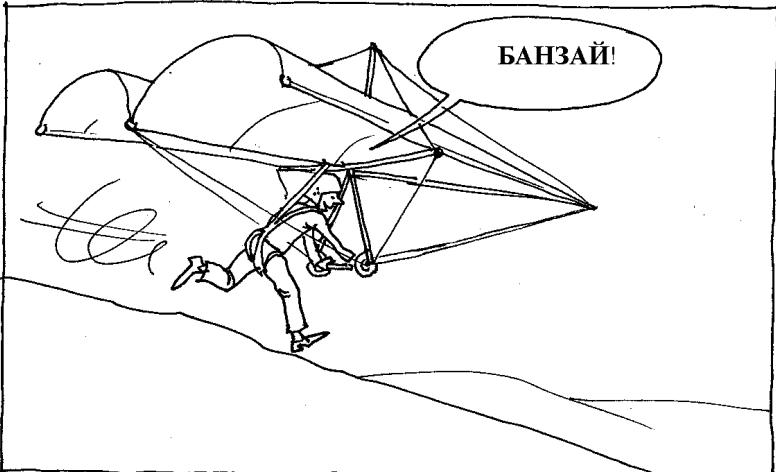
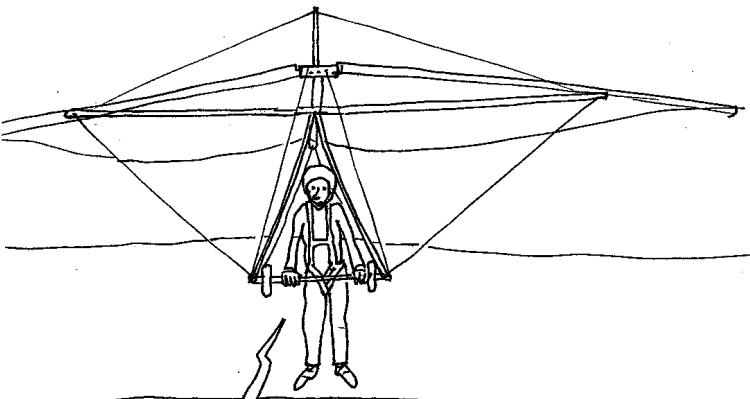

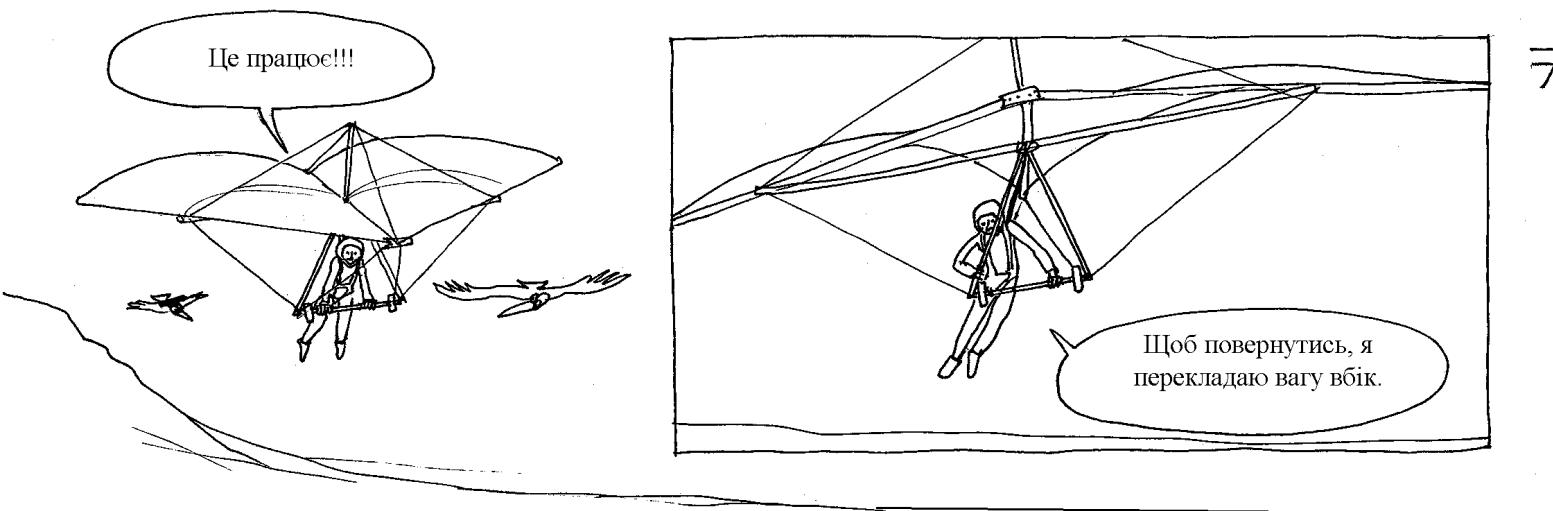
крім того, що прищіпка - це я

6

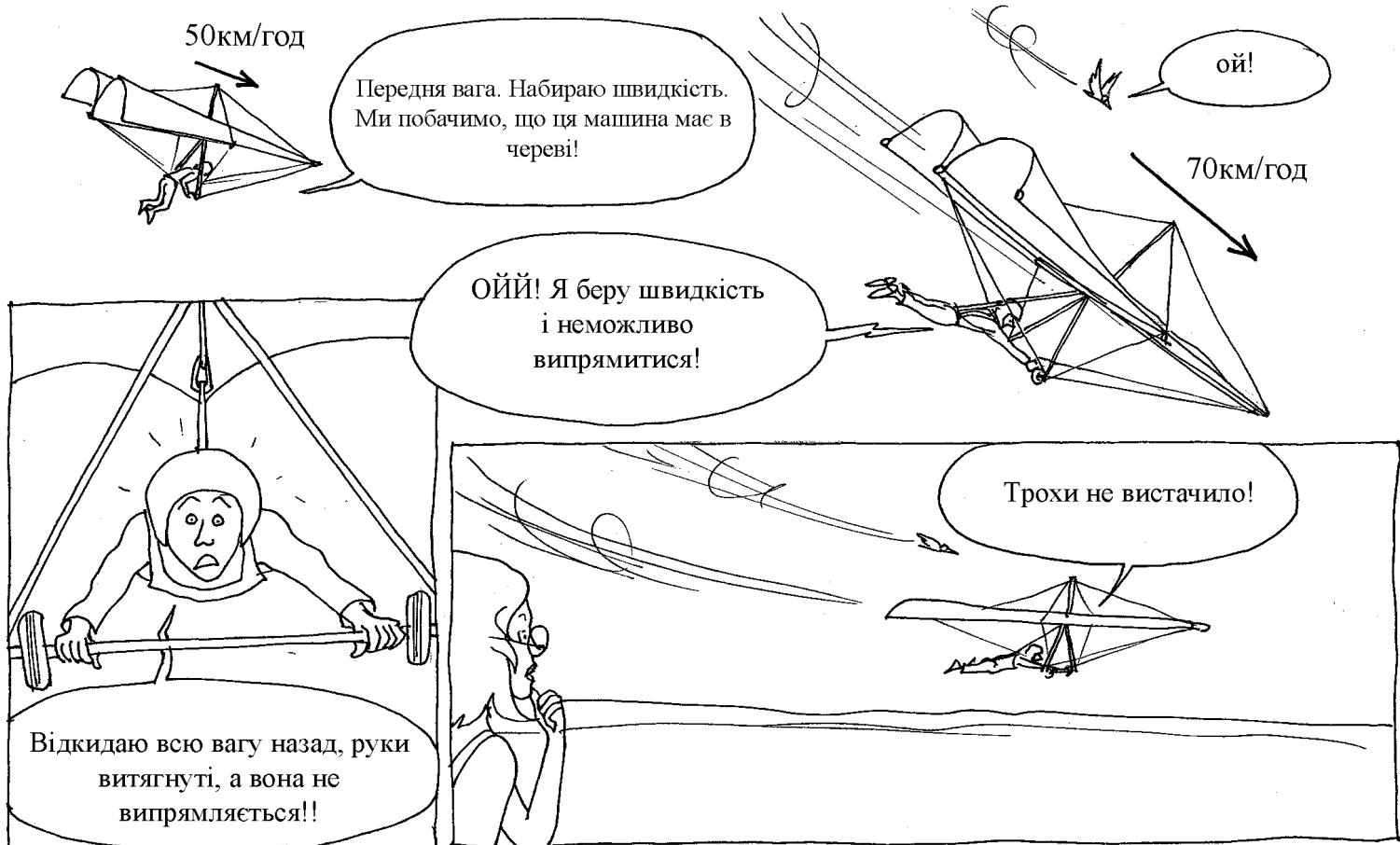
Я передбачив колеса для посадки

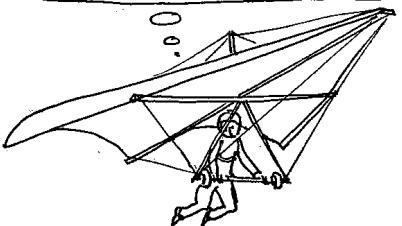

АВТОСТАБІЛЬНІСТЬ

8

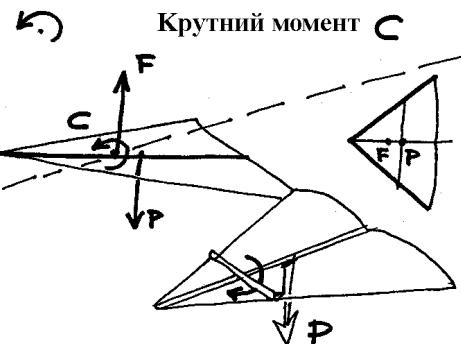
Щоб втратити швидкість, треба кабрувати.

Софі, чому машина більше не хотіла випрямлятися??

Ансельме, запам'ятай першу частину цього альбому: ПІДЙМАЛЬНА СИЛА створюється лише ціною досягнення ОБЕРТАЛЬНОГО МОМЕНТУ С, яку потрібно так чи інакше збалансувати. У вашому ДЕЛТАПОДІБНОМУ КРИЛІ ви прикріплені до середини кіля. Але сила, що виникає в результаті аеродинамічних сил, становить 40% (*), тому ваша вага Р, розташована позаду, запобігає хитанню вашого крила.

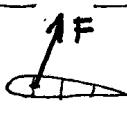
(x)

Крутний момент С

Я то був упевнений, що туди би пройшов

Переміщення ваги Р назад створює відновлюючий крутний момент, який протистоїть різкому крутному моменту аеродинамічного походження.

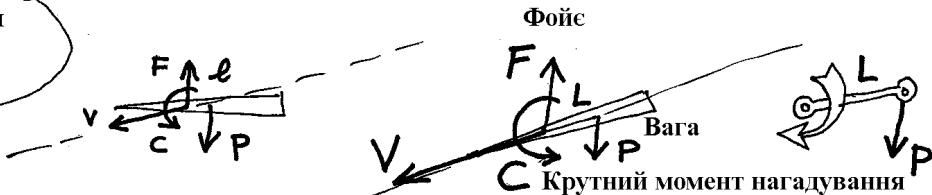

(*) У ПРАВОМУ крилі

аеродинамічна сила F діє на 25% профілю

Але чому моя машина відмовляється вирівнювати?

Подумайте про це, відновлюючий крутний момент через зсув вашої ваги дорівнює $P \times L$. Він урівноважує крутний момент С, спрямований вниз, який, як і всі аеродинамічні елементи: ПІДЙОМНА СИЛА, ОПРОТИВ, сума яких становить АЕРОДИНАМІЧНУ СИЛУ F (*), що діє на ФОКУС крила, змінюється як квадрат V^2 швидкості. З вашим дельтапланом, якщо опустити ніс і збільшити швидкість, ви створите крутний момент С, який також змінюється як V^2 , значення, якому ви більше не зможете протистояти за допомогою ПІДВИЩЕННЯ КРУТНОГО МОМЕНТУ $P \times L$ (***)

Це було на волосок від того, що Ансельм залишив свою ОБЛАСТЬ ПОЛЬОТУ, а його машина стала НЕПЛОТНОЮ!

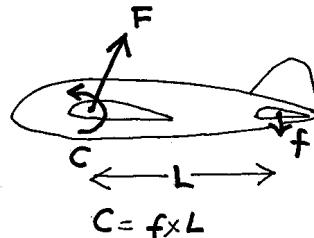
Але це жахлива річ! Яке рішення?

(*) У посібниках це називається АЕРОДИНАМІЧНОЮ РЕЗУЛЬТУЮЧОЮ СИЛОЮ, яка позначається R.

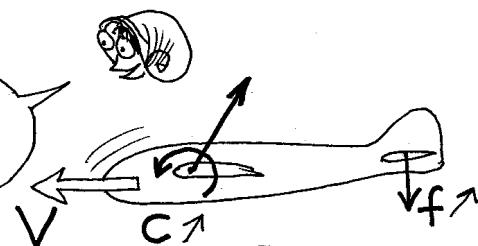
(**) Незнання цього явища спричинило багато нещасних випадків зі смертельними наслідками в 1970-х роках.

Аеродинамічна задача вимагає вирішення аеродинамічного характеру. Це те, що Софі запропонувала Ансельму в першій частині книга ЗДНЯ ПЛАСТИНА.

Горизонтальний стабілізатор із злегка від'ємною підйомною силою легко врівноважує крутний момент крила вниз завдяки великому плечу важеля, який утворює фюзеляж.

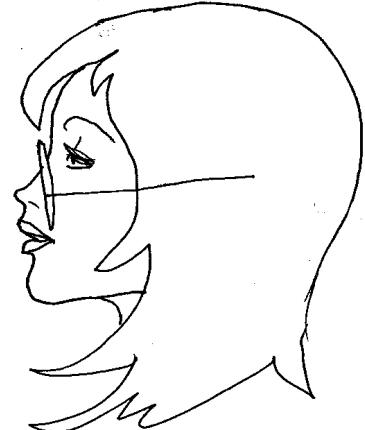
Ця система також САМОСТАБІЛЬНА. Якщо швидкість збільшується, пристрій має тенденцію нахилятися вперед через збільшення крутного моменту C , який змінюється як V^2 . Але це одразу компенсується збільшенням DEPORTANCE f

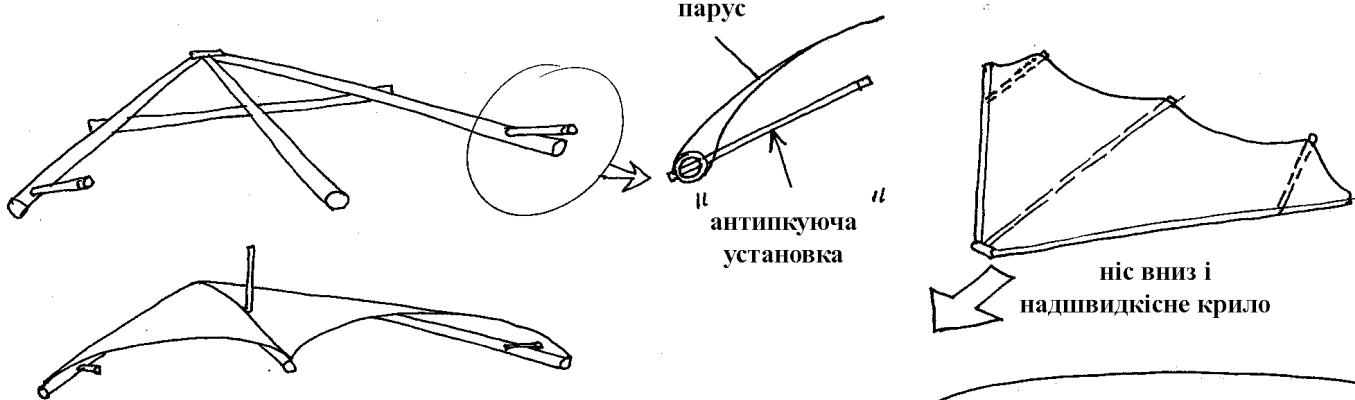

Отже, я просто маю поставити хвіст на свій дельтаплан?

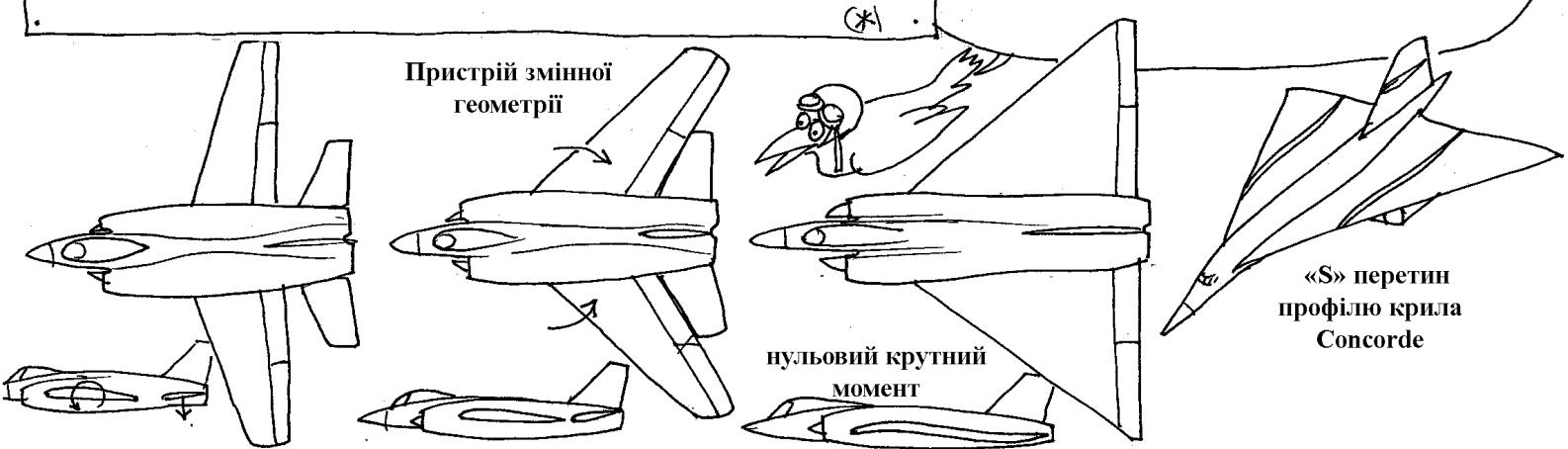
Ви могли б це зробити. Але є простіший спосіб забезпечити вашу безпеку.

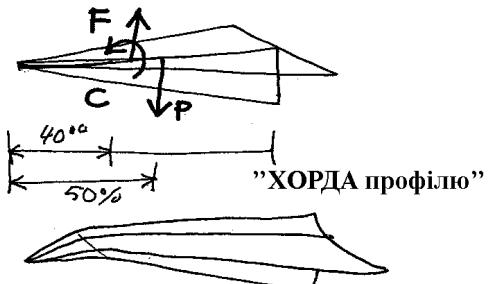

Ці пристрої, які називаються «АНТИПІКУЮЧИМИ», які не торкаються крила під час нормального польоту, але у випадку небезпечної перевищення швидкості та опускання носа вниз вони утримують задню частину крила піднятою та забезпечують автоматичне вирівнювання.

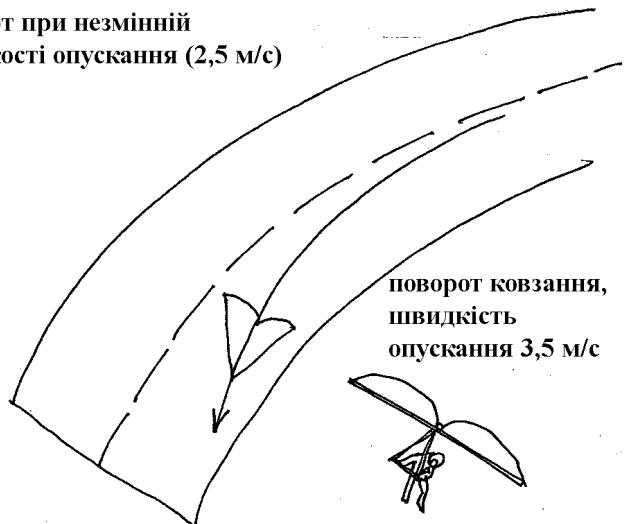
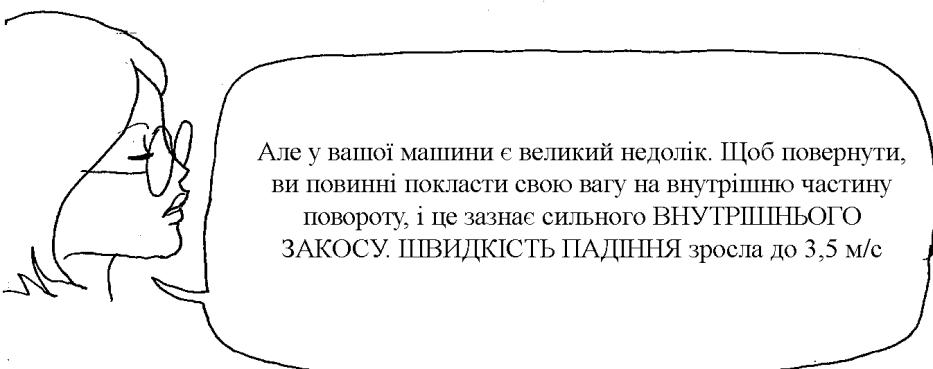
Для літаків із жорсткими трикутними крилами вони робляться самостабілізуючими (політ із нульовим крутним моментом, спрямованим вниз), шляхом «включення оперення в крило, надаючи його профілю S-подібну форму».

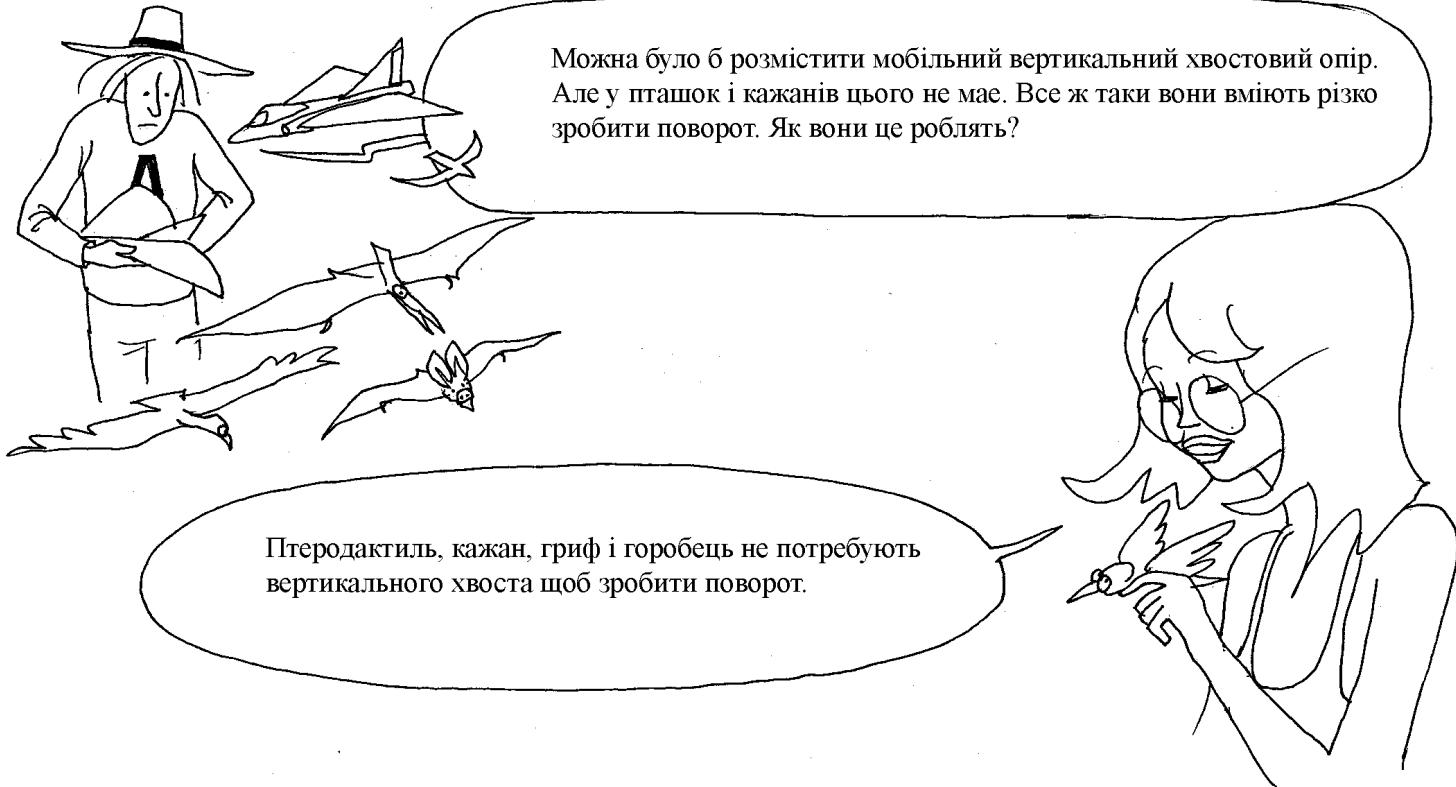
Класичний паперовий дротик літає як дельтаплан. Центр ваги, очевидно, знаходиться посередині, тоді як ФОКУС знаходиться на 40% від ХОРДИ профілю. Відновлювальний крутний момент за рахунок ваги компенсує крутний момент, пов'язаний із підйомною силою. При вираженому зануренні не відновлюється. Ви можете перейти на окремо стоячий профіль, злегка загнувшись ніс і піднявши (так само трохи) задню частину. Потім дротику надається S-подібний профіль, що, серед іншого, дозволяє йому літати повільніше. Напрямок.

**поворот при незмінній
швидкості опускання (2,5 м/с)**

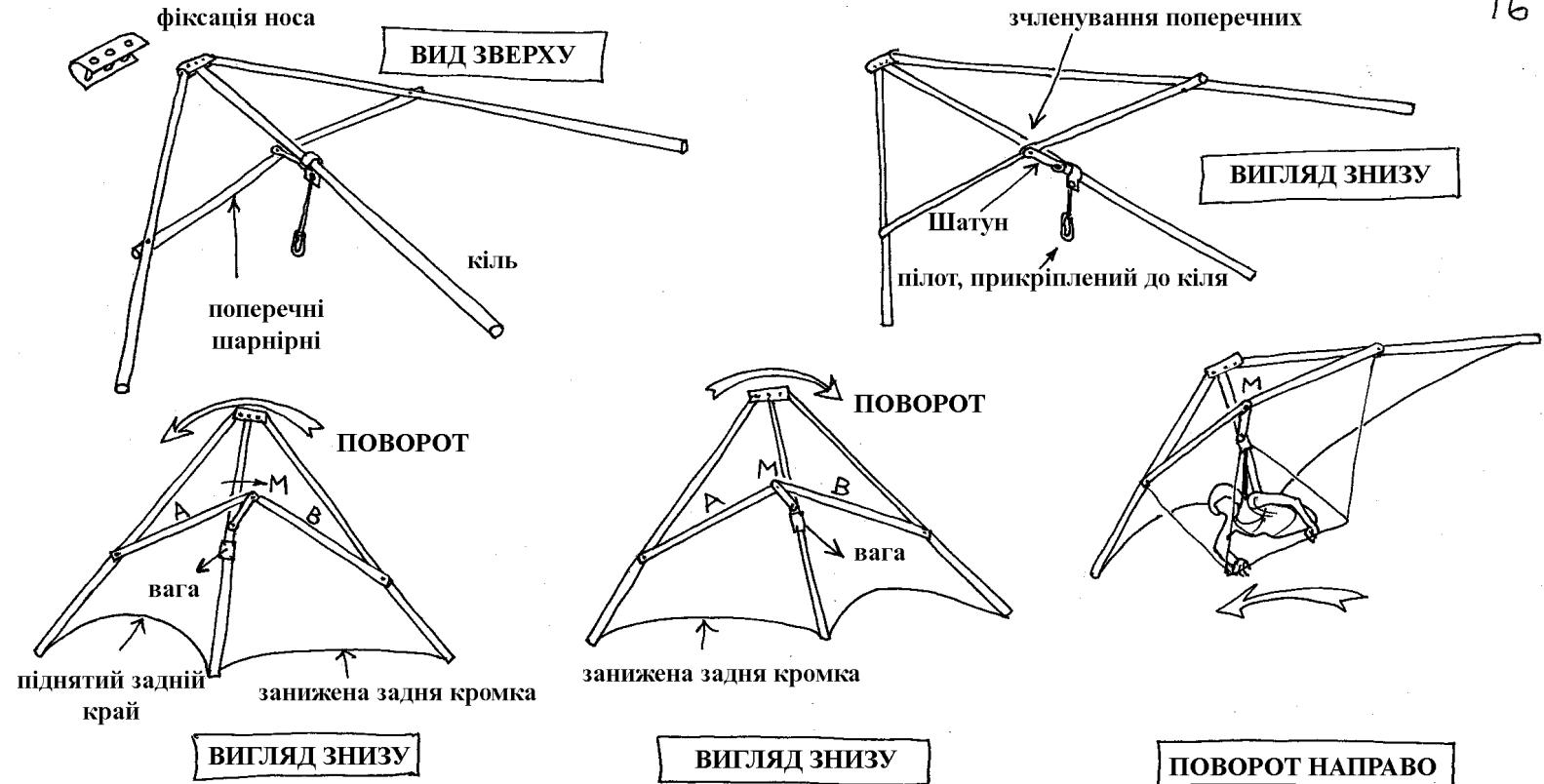
(*) Ці прості пристрої відразу виявилися дуже ефективними.

Як птахам виходить роботи повороти?

При розгортанні одного крила та згортанні іншого, виникає два ефекти: поверхні крил змінюються. Крило, яке розгорнуто, бачить свою задню кромку нижче. Протилежне явище для крила, яке складається.

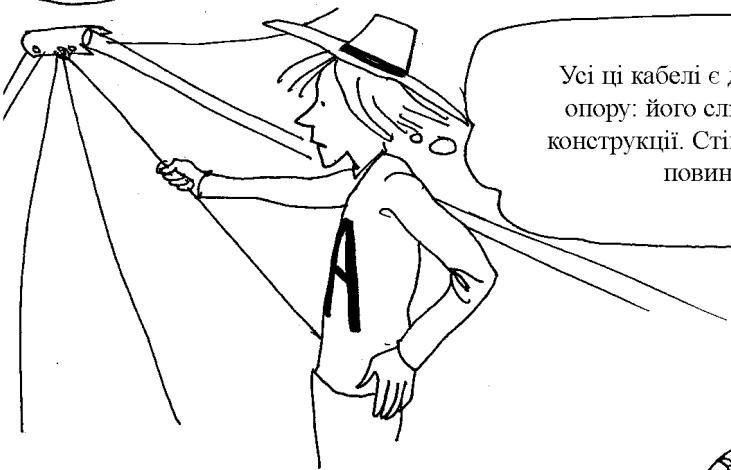

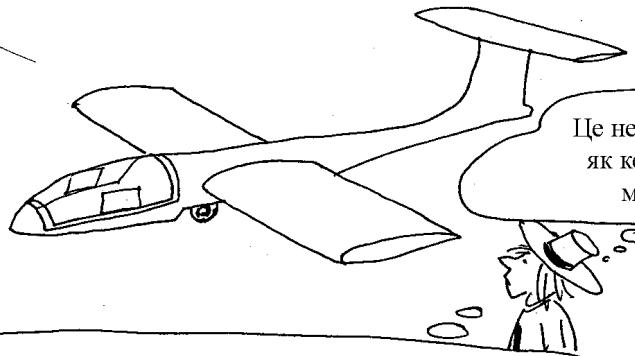
Ця система під назвою «плаваюча поперечна», дуже розумна, дозволяє пілоту, переміщуючи свою вагу, зміщувати кіль відносно з'єднання М двох напівпоперечних А і В однакової довжини. Зміщення в кілька сантиметрів дозволяють робити крути повороти. Напрямок.

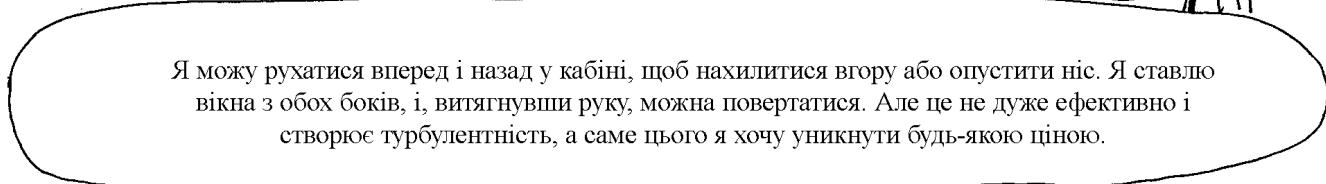
Якщо я хочу розробити ефективний ПЛАН, я повинен усунути все, що є джерелом втрати енергії. Отже, ТУРБУЛЕНТНІСТЬ в першу чергу. Якщо мій планер залишає за собою маси повітря, що приводить рух під час його проходження, це марна енергія.

Усі ці кабелі є джерелом значного лобового опору: його слід усунути. Пілот: всередині конструкції. Стіни рівні, без нерівностей. Ми повинні все переглянути.

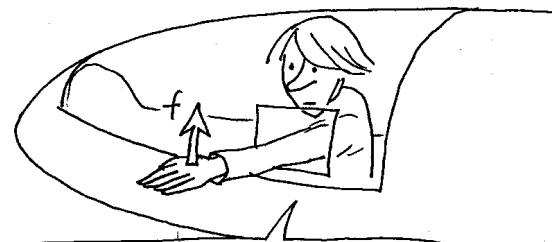
Це непогано. Але як керувати цією машиною?

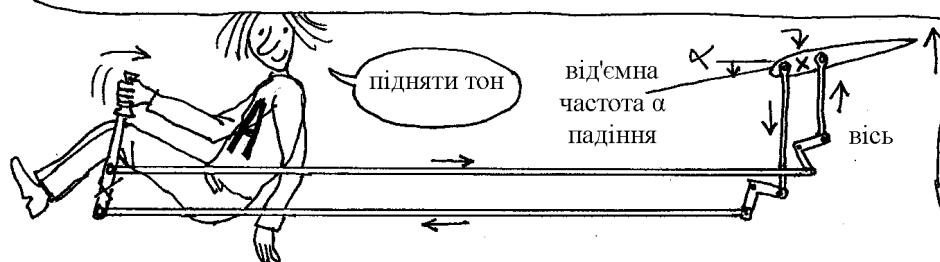
Я можу рухатися вперед і назад у кабіні, щоб нахилитися вгору або опустити ніс. Я ставлю вікна з обох боків, і, витягнувши руку, можна повернутися. Але це не дуже ефективно і створює турбулентність, а саме цього я хочу уникнути будь-якою ціною.

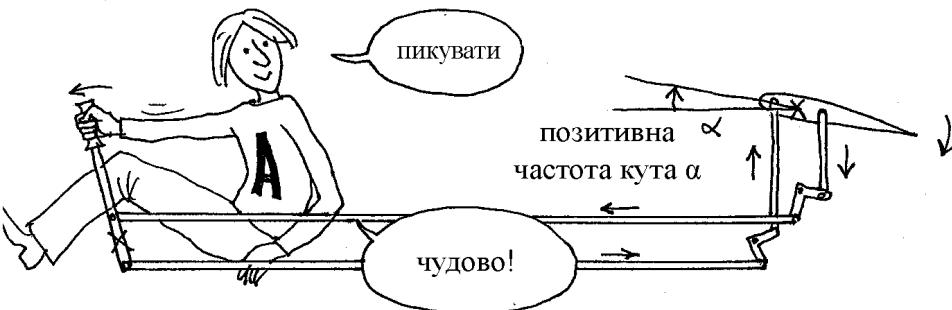
До речі....

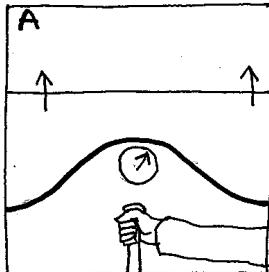
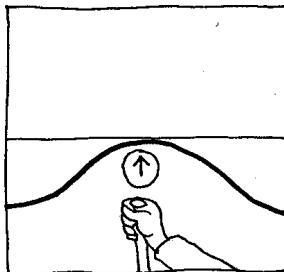
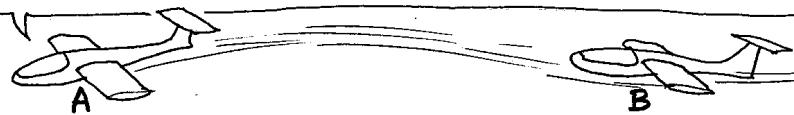
Ось дещо цікаве. Коли я кладу свою руку таким чином, як своєрідне крило, і я зміню ПАДІННЯ α , сила змінюється пропорційно йому. Я збираюся повозитися з горизонтальним стабілізатором зі змінним нахилом α за бажанням

Завдяки цьому ЗВЯЗКУ
Ансельме може дистанційно маневрувати горизонтальною площею свого літального апарату завдяки ДЖОЙСИКУ

Приголомшливо! Я можу підвищувати або піднищувати за бажанням, діючи на **ПАЛИЦІ**. Тож я можу швидко контролювати **ВИХІД** свого планера.

Звичайна ручка спуску «на нейтралі».

Хвостовий опір трохи зміщено

(*)

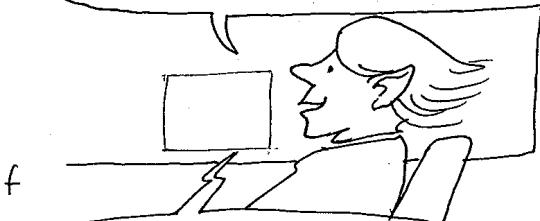
Anselme жалить, натискаючи на ручку: горизонт «піdnімається» і швидкість збільшується.

Ансельм піdnімається, смикаючи ручку. Горизонт «опускається» і швидкість зменшується.

(*) Для врівноваження носа крутний момент крила вниз

Мені потрібно лише використовувати капот мого планера, щоб контролювати його КОНТАЖ. Якщо горизонт піdnімається, це тому, що я схильний пікувати. Якщо горизонт опускається, це тому, що я схильний підвищуватися. Швидкість планера реагує відповідно. Пластина для жала = вона збільшується. Піdnятий ніс = вона зменшується.

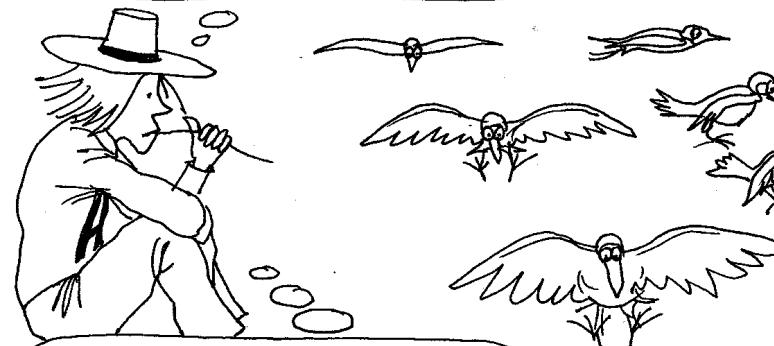

ЦЕЙ ЗНАК НА КАПОТІ є одним із найкорисніших показників

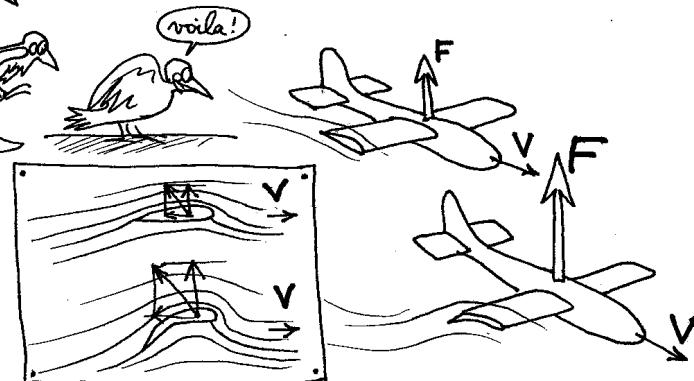
Чим швидше летить планер, тим більше стає чутним, посилюється шум від тертя крила. Коли прилади для вимірювання швидкості ще не були винайдені, пілоти планерів відзначали один одного, тому що їхні вуха подовжувалися, завдяки ефекту адаптації.

Що ж, для контролю КІЛЕВОІ КАЧКИ це нормальну. Але в поворотах це зовсім не те. А я тим часом спостерігатиму за птахами, як вони літають.

ЗАКРИЛКИ ДЛЯ ЗМІНИ КРИВІЗНИ ТРАЄКТОРІЇ

Під час приземлення вони вигинають крила, впливаючи на пір'я за допомогою м'язів.

Завдяки збільшенню кривизни мого ПРОФІЛЮ КРИЛА це забезпечує більшу аеродинамічну силу для тієї самої швидкості V . І навпаки, налаштувавши свої крила таким чином, птахи можуть ПЕРЕДАВАТИ на меншій швидкості.

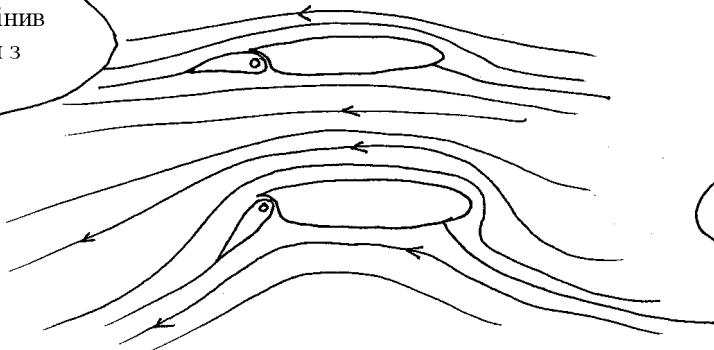

Я не можу скласти ці крила, але можу зробити задню частину шарнірною.

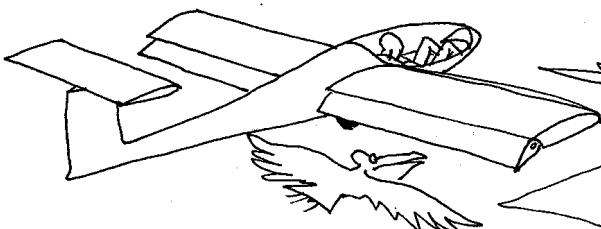

КРИЛА ШАРНІРНІ!?

Приходьте подивитися. Ансельм замінив пір'я крил на вузол, що складається з шарнірної частини!

Вони являють собою потоки повітря

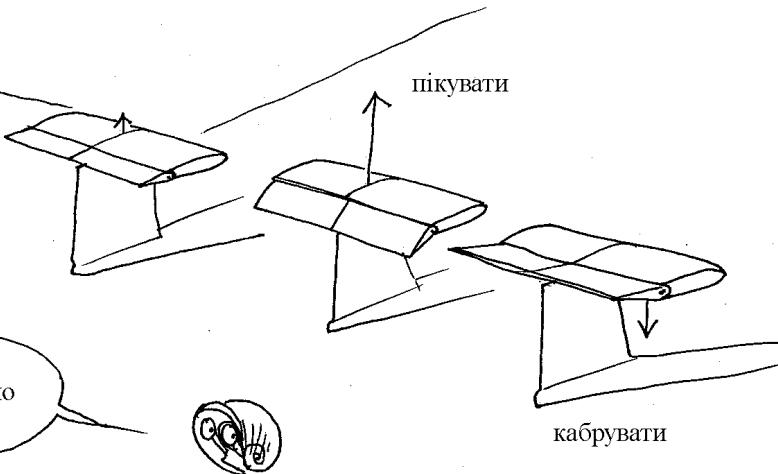

При приземленні **КОНТАКТ З ЗЕМЛЕЮ**, дас набагато менше головного болю.

Але чому б не узагальнити цю артикуляційну систему, додавши її до мого горизонтального опору?

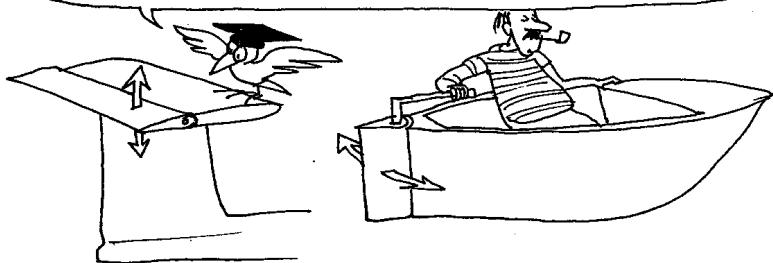

сказано-зроблено

РУЛЬОВЕ УПРАВЛІННЯ

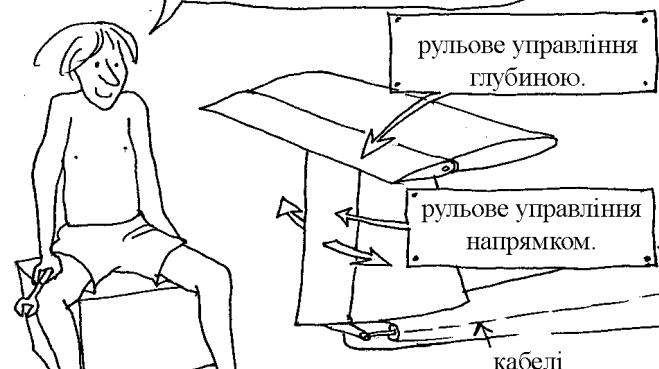
Коротше кажучи, він працює як кермо човна, за винятком того, що замість керма праворуч-ліворуч ми керуватимемо «вгору-вниз».

Що я буду керувати зі своєї **КАБІНИ**, ногами, підключивши кермо до **ВАГАЛЯ** за допомогою кабелів.

Але ось рішення! Мені набридає спроба повернути, висуваючи то праву, то ліву руку. Я просто маю оснастити свій планер РУЛЬОМ!

Отже, як поживає мій улюблений
літаючий чоловічок?

Чудово, Софі. У МЕХАНІКИ ПОЛІТУ для мене
більше немає секретів. Просто розмістіть контрольні
поверхні в потрібних місцях, щоб підніматися,
опускатися, повернати праворуч або ліворуч.

Я навіть побудував двомісний планер, і
якщо хочеш, я тебе візьму.

Тут ми злітаємо на схил. За допомогою цього
джойстика я можу підніматися або опускатися за
бажанням і, як правило, завдяки керму.

ОЙ-ОЙ, ногу кладу і не обертаюсь! Планер
біжить, і все?! .

я нарепшті!

Подумай: за допомогою керма ви просто нахилили фюзеляж. А так як вітру немає, ПРОСУВАЕМОСЬ БОКОМ, ЯК КРАБ, і все.....

не розумію....

Спробуйте керувати човном з плоскодонкою і простим кермом: безрезультатно.

Чи варто надати фюзеляжу планера форму корпусу човна, щоб він нарешті погодився повернатися?!?

Так, це рішення, але є простіше.

Натискаю на штангу

і нічого!?

Я просто КОВЗАЮСЬ по воді, рівно і боком. Мені потрібен був би ДРИФТ, КІЛЬ.

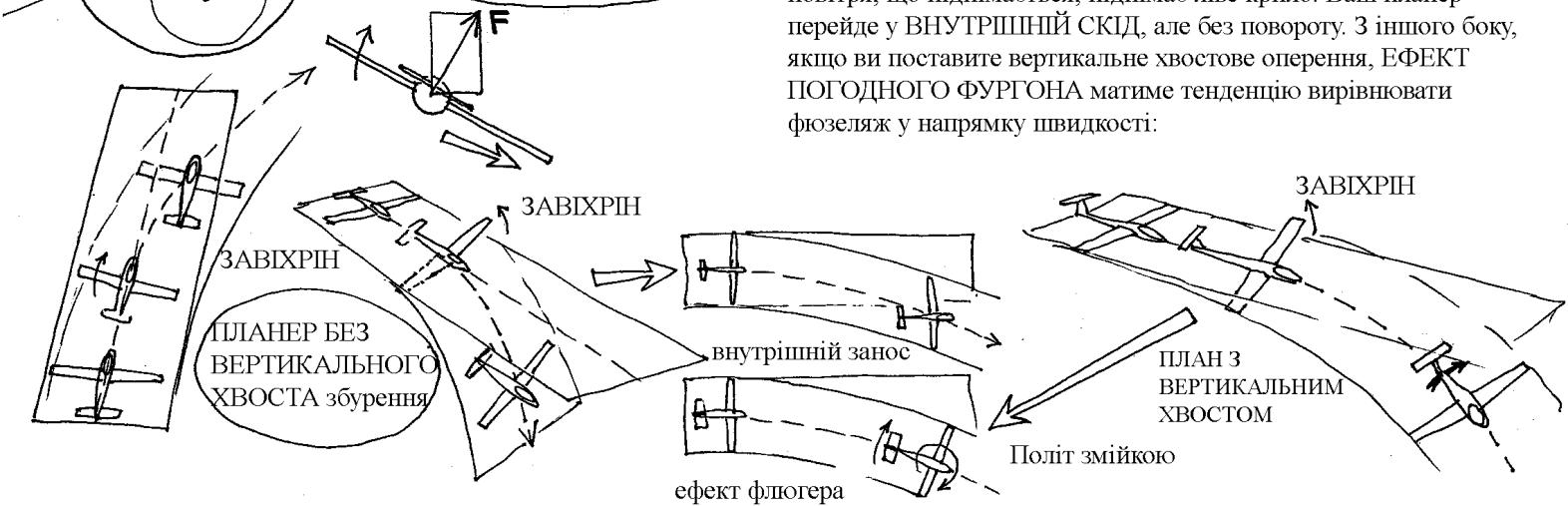
ой! Є сильна ТУРБУЛЕНТНІСТЬ, повітря, що піднімається, піднімає напів ліве крило!

і що ?

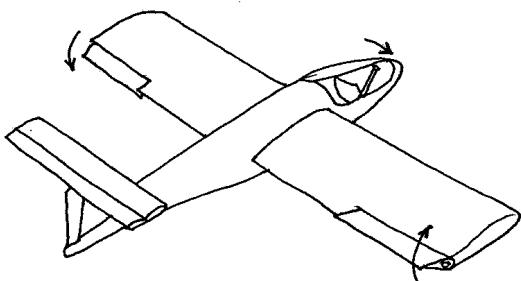
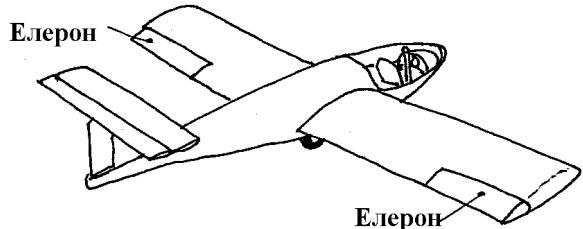
СХИЛ

Уявіть, що ваш планер не має вертикальної площини. Затяжка повітря, що піднімається, піднімає ліве крило. Ваш планер перейде у ВНУТРІШНІЙ СКІД, але без повороту. З іншого боку, якщо ви поставите вертикальне хвостове оперення, ЕФЕКТ ПОГОДНОГО ФУРГОНА матиме тенденцію вирівнювати фюзеляж у напрямку швидкості:

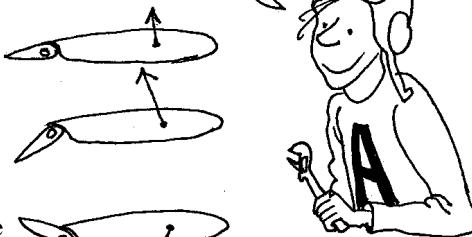

ЕЛЕРОНИ

Якщо НАХИЛ — це те, що змушує планер повергатися, то я можу викликати це, змінюючи кривизну профілю на закрилку: ЕЛЕРОНИ, диференціально відхилені.

Підйомна сила, елерон не керований

Притискна сила, негативне кермування

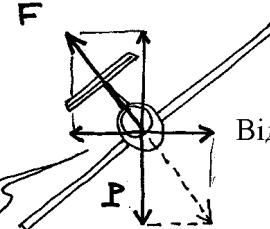
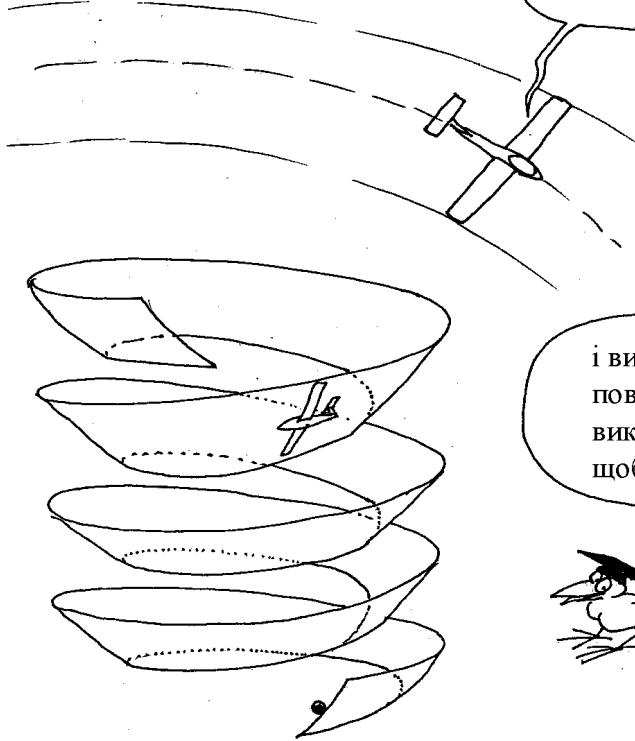

Гаразд, я зможу нахилити своє крило, маневруючи цими елеронами за допомогою ручки. Тоді, завдяки ефекту флагера, моя вертикальна площина зайде поворот, і я трохи потягну за палицю, щоб утримати свою ТАРІЛКУ, щоб запобігти зануренню моого планера, пірнанню носа.

Поки ви це робите, поставте трохи ногу, щоб почати поворот, це допоможе

і хоп! Це працює. Увімкніть

Відцентрова сила

і ви побачите, що потім ваш планер повертається майже сам. Ви просто використовуєте елементи керування, щоб збалансувати свій поворот

Якщо поворот добре збалансований, планер має ковзати, як мармур, що мандрує по спіралі, або як санки, що крутяться на льоду без заносу, ні вправо, ні вліво.

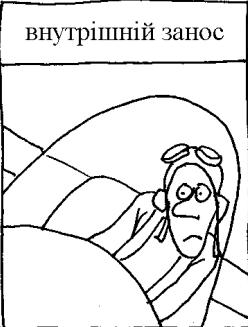
але як ви дізнаєтесь, чи перебуваєте ви у зовнішньому чи внутрішньому заносі відносно чогось, чого ви не бачите: повітря?

КОНТРОЛЬ ПОВОРОТУ

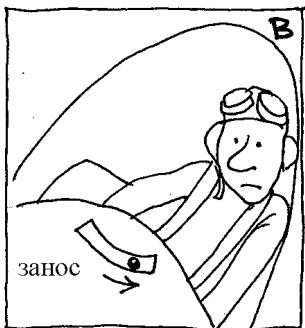
Першим інструментом є ТІЛО, яке дуже добре сприймає рух КОВЗАННЯ

Перший інструмент: М'ЯЧ

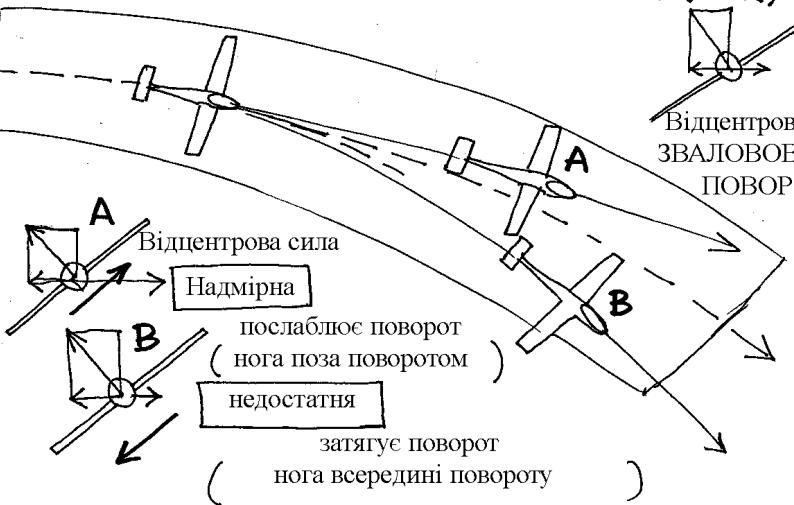
насправді він набагато легший і потрібна певна звичка ПЛЮВАТИ СІДНИЦЯМИ

М'яч ковзає в напрямку КОВЗАННЯ

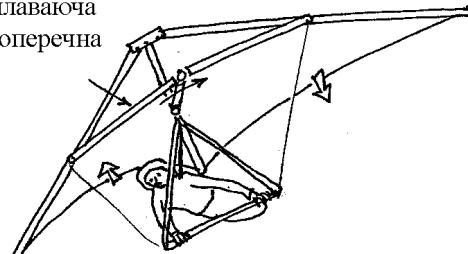
Це вигнута скляна трубка, наповнена олією, всередині якої розміщена кулька.

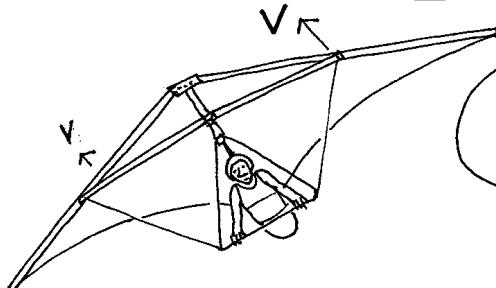
НЕВЕЛИКИЙ ВІДПУСК ЩОДО ТРИКУТНИХ КРИЛ

(див. стор. 16)

плаваюча
поперечна

Пілот дельтаплана змінює свою вагу,
щоб задіяти свій поворот.

Але як він контролює свій
поворот? У нього
є.....м'яч?

Після того, як поворот задіяно, нахил відіграє свою роль. Він
підтримується, тому що зовнішнє крило рухається трохи
швидше.

дельта-пілоту м'яч не потрібен, бо М'ЯЧ.....ЦЕ ВІН
САМ!... Поворот збільшується до тих пір, поки
відцентрова сила не поставить тіло пілота в площину
симетрії машини, де плаваюча поперечна система
автоматично підтримує його.

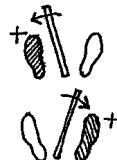
ШЕРСТЯНА НИТКА

КОМБІНУЙТЕ КОМАНДИ

При вході в поворот, поверненні на пряму, затягуванні або послабленні повороту потрібно одночасно діяти на лапку і на ручку.

* лівий джойстик, ліва нога

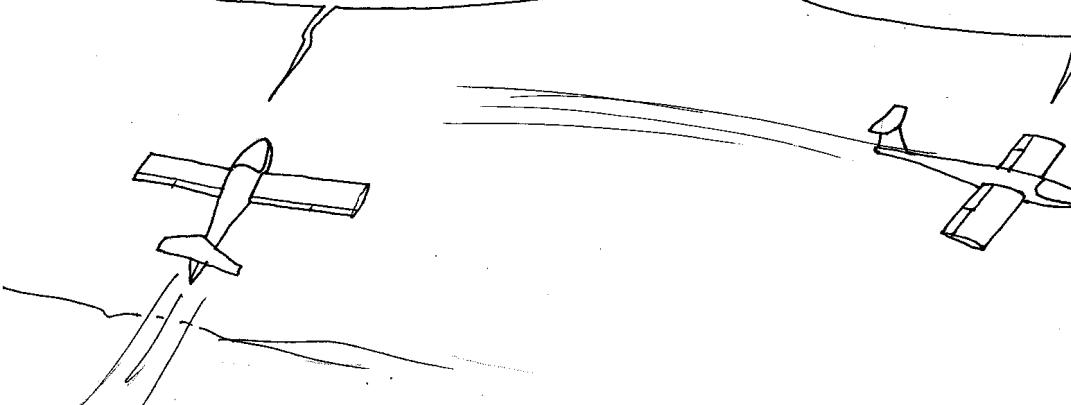
* правий джойстик, права нога

Це називається комбінуванням команд.

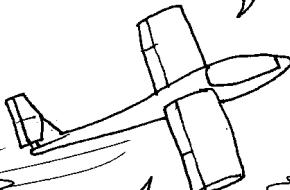
Завдяки цим командам планер тепер слухається мого пальця та ока.

Я пітвожаю на палицю Я набираю швидкість.

Звалювання

Я тягну за палицю, щоб підняти літальний апарат

Я йду атакувати хмари

Софі, ми падаємо, як камінь!!

а я нічого не чіпав, що відбувається!

Пояснюю. Це креслення повітряного потоку навколо вашого крила в нормальнích умовах.

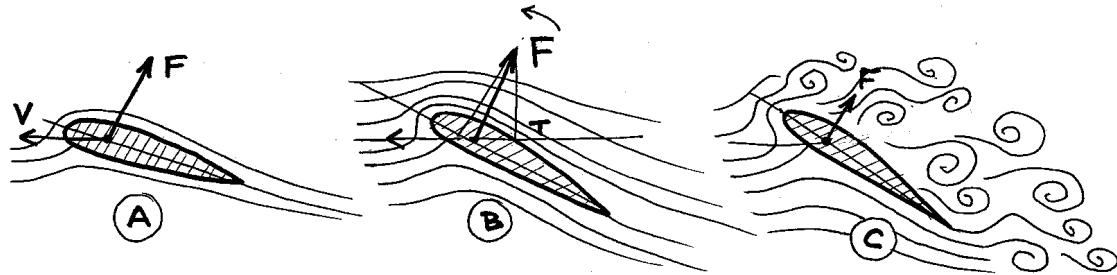
Мій любий, у тебе щойно було чудове звалювання

Я зробив..ЩО ?

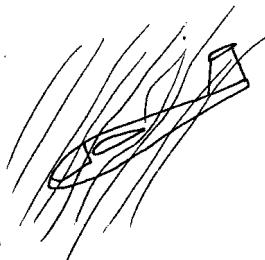

Звичайні....як то?

Коли КУТ АТАКИ, під яким крило атакує падаючий повітряний потік зі швидкістю V , залишається помірним, скажімо, від 6 до 15° .

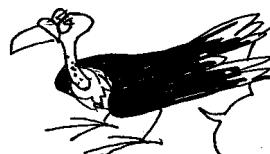
- А - нормальна конфігурація польоту.
- В - політ під широкими кутами. Аеродинамічна сила все ще діє в напрямку швидкості V , створюючи опір T , але нахил цієї сили F вперед змушує її виступати вперед від площини крила.
- С - повітря більше не може обійти передню частину профілю крила. Під дією відцентрової сили потік ЗПАДАЄ. Підйомник руйнується. Планер «салютує», крениться.

після КЛОВУ планер природно набирає швидкість. Потік ПОВЕРТАЄСЯ на профіль. Підйомна сила раптово з'являється знову завдяки збільшенню швидкості V . Коли пілот відчуває, що його планер зупиняється, тоне, він може прискорити це повернення до нормальної конфігурації, злегка пікуючи, натискаючи на палицю, ВІДВОДЯЧИ РУКУ. Напрямок.

Ви коли-небудь здіймались?

Так! Над Андами я потрапив у подих повітря, який піднімався вгору, що спричинило ДИНАМІЧНЕ ЗНЯТТЯ.

АВТОРОТАЦІЯ

Я тихо крутівся по спіралі, шукаючи щось смачненькє, тушку. Коли раптом я тобі не кажу!!

Ви заглохли тому що змінився ВІДНОСНИЙ ВІТЕР, збільшився кут атаки?

Так. Але оскільки крило всередині повороту повільніше, воно заглохло. Так все змінилось, закрутилось, горе мені!

ВІДНОСНИЙ ВІТЕР

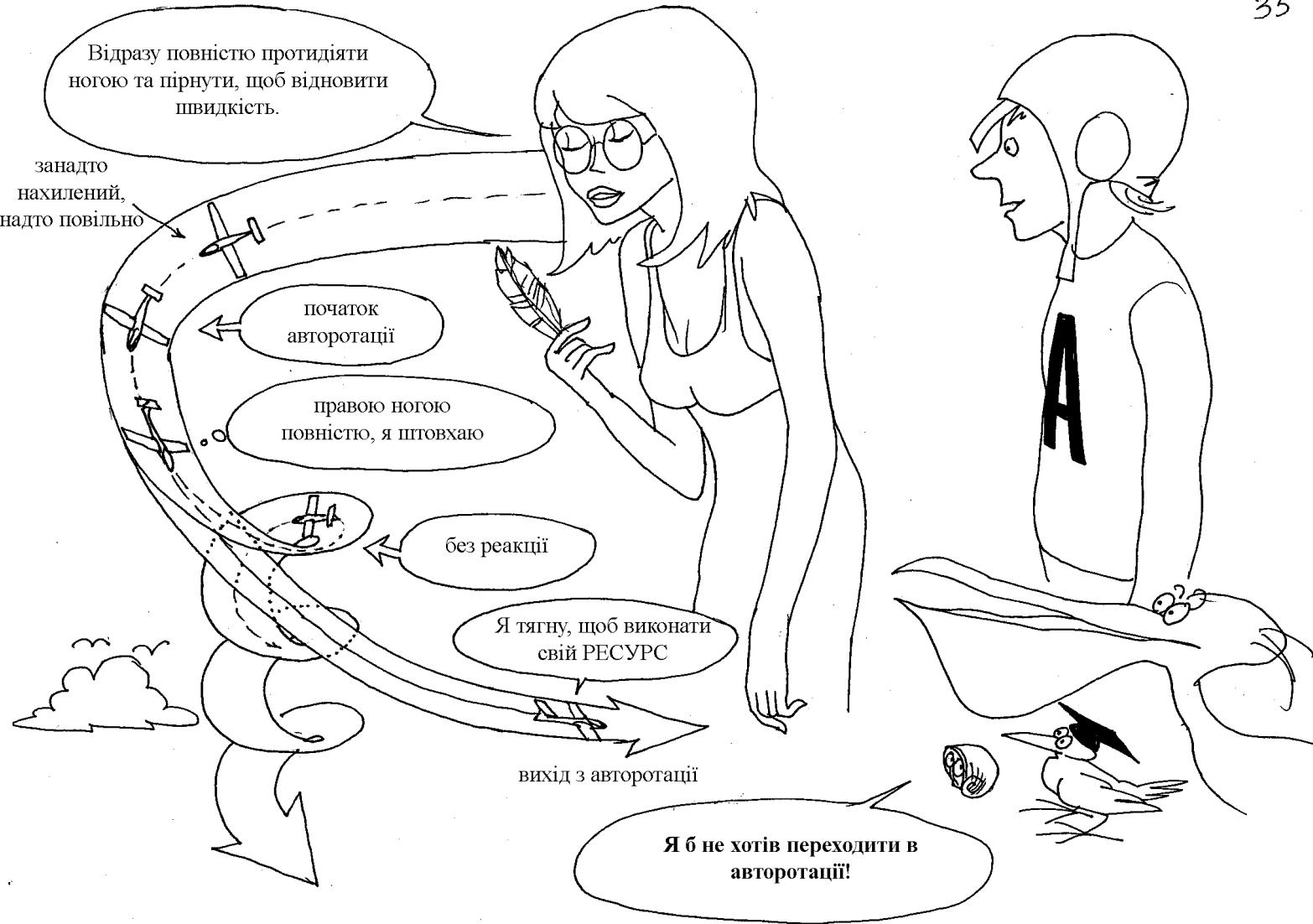
Внутрішнє крило зупинилося

Тягнути за ручку?
Особливо ні!

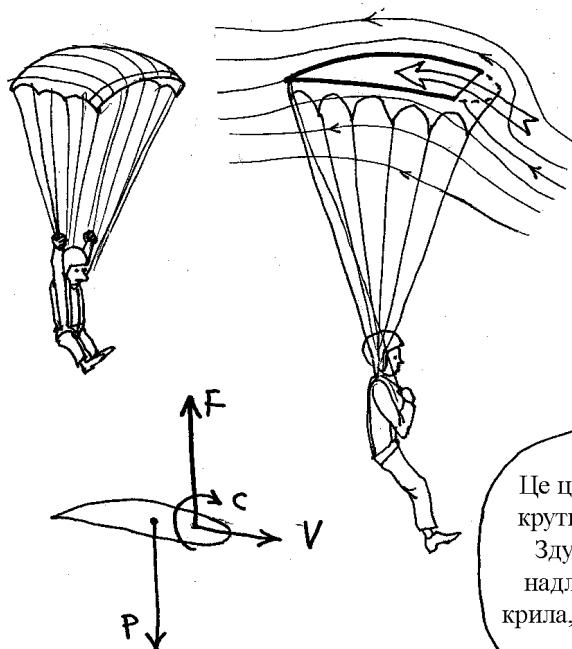
Зовнішнє крило ходить під великими кутами. Сила F тягне це крило і підтримує це АВТОРОТАЦІЯ.

Я повинен щось зробити, але що?

Ти втрачаєш сто метрів за коло!

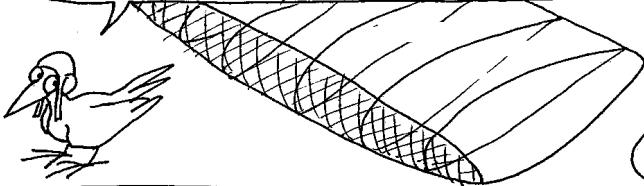

ПАРАГЛАЙДИНГ: КОЛИ ВІТРИЛО МОЖЕ СТАТИ САВАНОМ

Параплан є екстраполяцією ПАРАШУТА В КОРОБКАХ, який замінив стародавній напівсферичний парашут (*), який сьогодні більше не використовується, окрім як аварійний парашут.

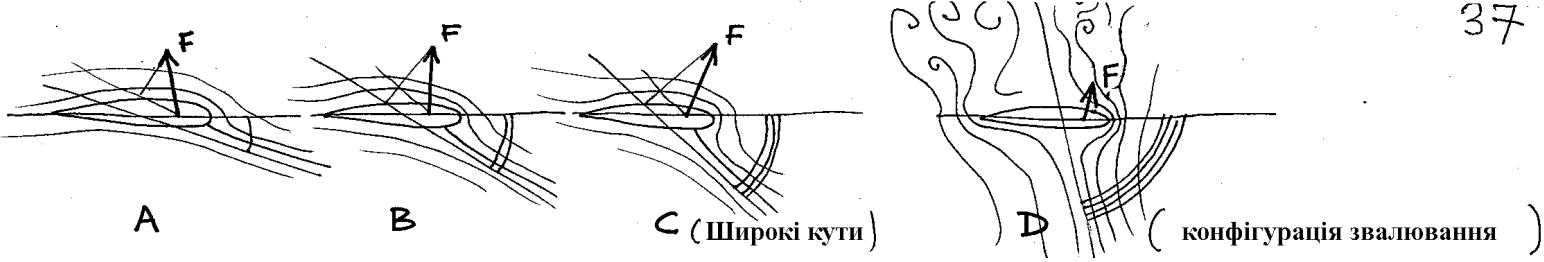
Носиння парашута є обов'язковим на планерах. зіткнення планера.

Це центр центру пілота, який врівноважує крутний момент крила, спрямований вниз. Здуття профілю забезпечується завдяки надлишковому тиску на передню частину крила, виконану з широкої сітчастої тканини.

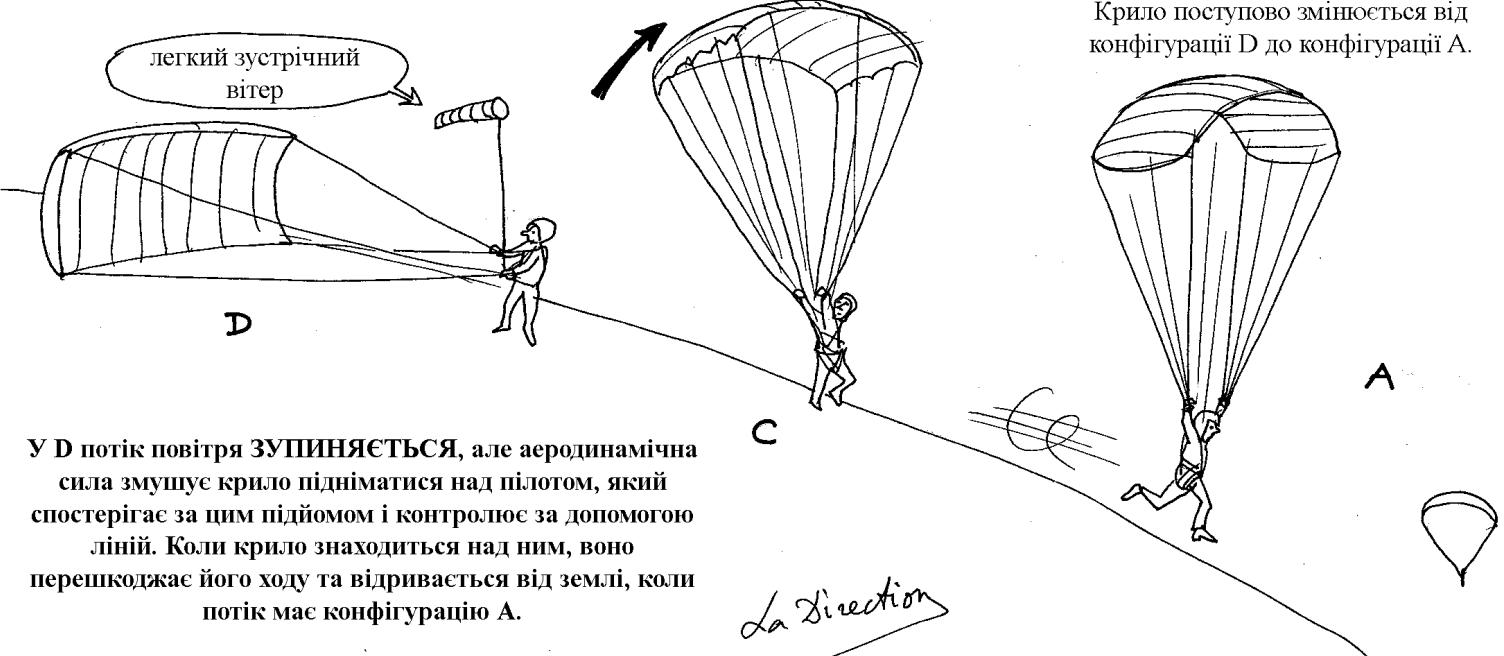

(*) Опускається вертикально зі швидкістю 6 м/с. Швидкість зниження парашутів із кесонами: 2,5 м/с

Ми знаємо, що коли кут атаки (напрямок ВІДНОСНОГО ВІТРУ) збільшується, аеродинамічна сила, що діє на ФОКУС крила, на 25% від його КОРДУ, поступово нахиляється вперед. Потік закінчується розмовою.

Сила зменшується, але ЗАЛИШАЄТЬСЯ НАПРАВЛЕНОЮ НА ПЕРЕДНЮ ЧАСТИНУ ПРОФІЛЮ.

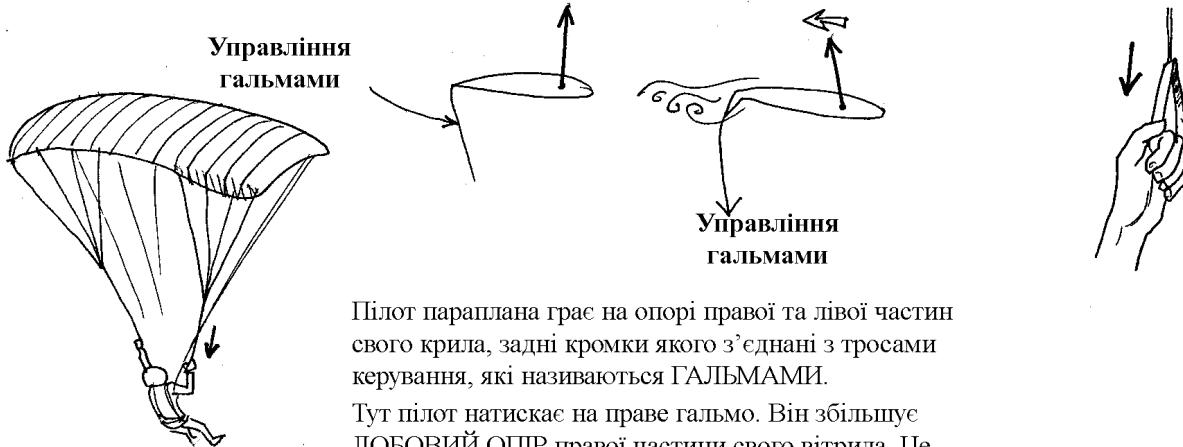

У D потік повітря ЗУПИНЯЄТЬСЯ, але аеродинамічна сила змушує крило підніматися над пілотом, який спостерігає за цим підйомом і контролює за допомогою ліній. Коли крило знаходиться над ним, воно перешкоджає його ходу та відривається від землі, коли потік має конфігурацію А.

конфігурація звалювання)

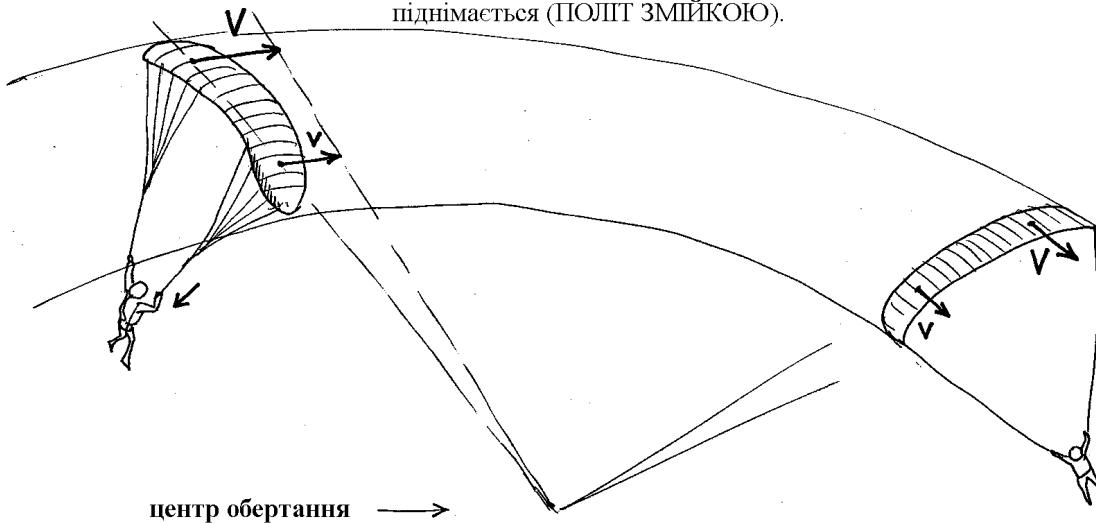
ЗЛІТ НА ПАРАПЛАЙДІ

Крило поступово змінюється від конфігурації D до конфігурації A.

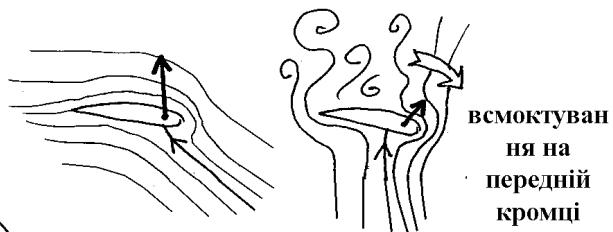
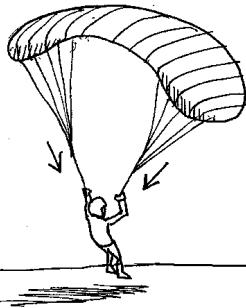

Пілот параплана грас на опорі правої та лівої частин
свого крила, задні кромки якого з'єднані з тросами
керування, які називаються ГАЛЬМАМИ.

Тут пілот натискає на праве гальмо. Він збільшує
ЛОБОВИЙ ОПР правої частини свого вітрила. Це
призводить до дуже ефективного проходження поворотів.
Параплани літають повільно, легко приймаючи дуже малі
радіуси повороту. Зовнішня частина крила, швидше,
піднімається (ПОЛІТ ЗМІЙКОЮ).

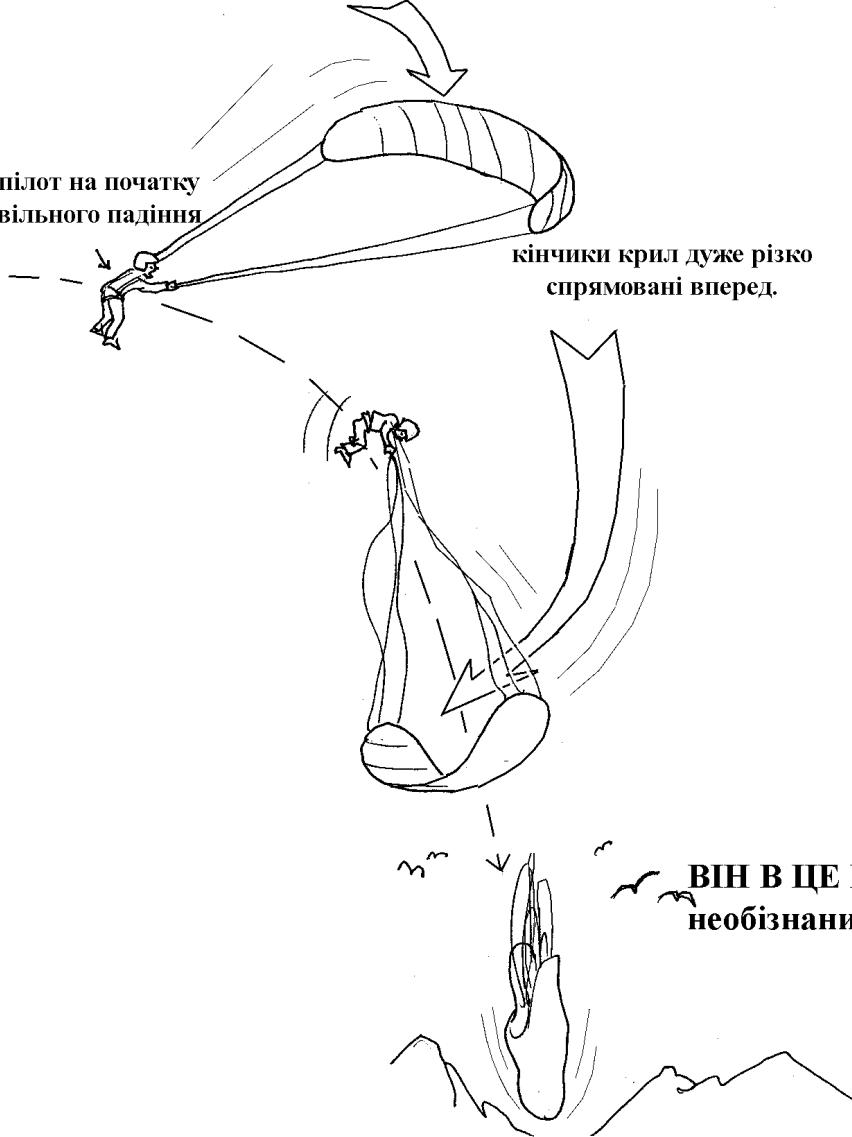
Одночасно натиснувши на обидва гальма, він зможе сповільнити своє крило до ШВИДКОСТІ ЗВАЛУ. Це маневр, який він зробить безпосередньо перед тим, як відновити контакт із землею під час ПРИЗЕМЛЕННЯ, щоб скасувати свою швидкість.

Але крім цього, цей маневр ДУЖЕ НЕБЕЗПЕЧНИЙ. Це також може статися під впливом сильного ВИСХОДНОГО ПОРИВУ, що спричиняє ДИНАМІЧНЕ ЗВИНАННЯ

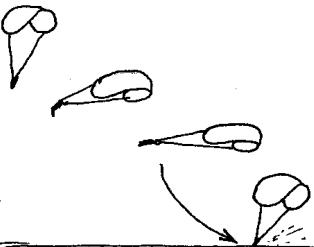
Динамічне звалювання під час польоту в ТУРБУЛЕНТНІЙ АТМОСФЕРІ в середині дня.

Нахил передньої аеродинамічної сили профілю дуже швидко штовхає крило з майже нульовою інерцією вперед.

Якщо пілот не протидіє цьому руху ,
(*) негайно гальмуючи своє крило, воно проходить під ним.

Якщо інцидент стався поблизу землі і якщо парапланеру пощастило не опинитися в його крилі, дуже сильний фактор може змусити його дуже різко відновити контакт із землею.

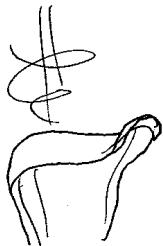
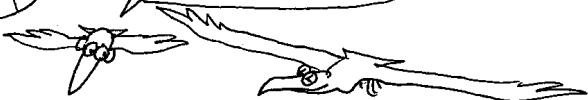
щиколотки,
вибухнуті коліна,
зламані хребці

У повітряних видах спорту необхідно досягти компромісу між ДІЯЛЬНІСТЮ та БЕЗПЕКОЮ. Плоский профіль дозволяє розвивати більш високу швидкість, а це те, що вам захочеться переходити від одного підйомника до іншого. Але чим плоскіший профіль... тим жорстокіший стійло. Розробники також прагнуть збільшити АЕРОДИНАМІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ (*) (що буде обговорюватися пізніше) і для цього збільшити АСПЕКТИ парапланів, роблячи їх вразливими до СКЛАДАННЯ КАПОРОТУ В ТУРБУЛЕНТНОСТІ, що призводить до втрати висоти мінімум на 50 м перед ПОВТОРНИМ ВІДКРИТТЕМ .

кесонний парашут

мій коефіцієнт
планування? ну...

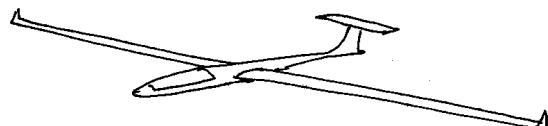
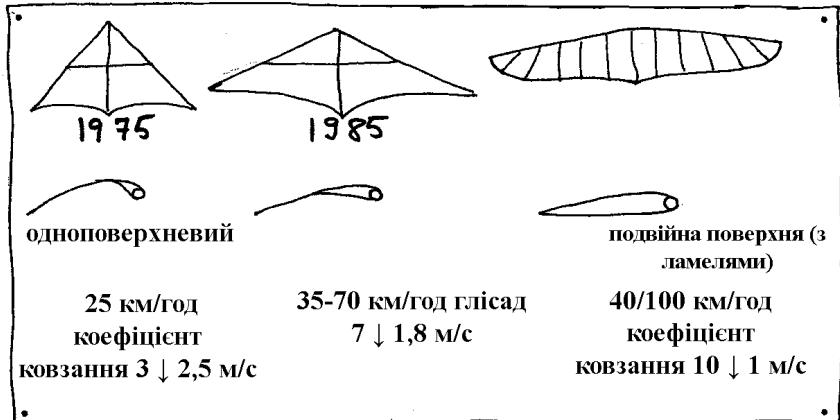

середина дня, прекрасне
блакитне небо без
попередження.....

(*) З висоти h ми можемо подолати
відстань $d = fh$,

**f - АЕРДИНАМІЧНІ
ВЛАСТИВОСТІ**

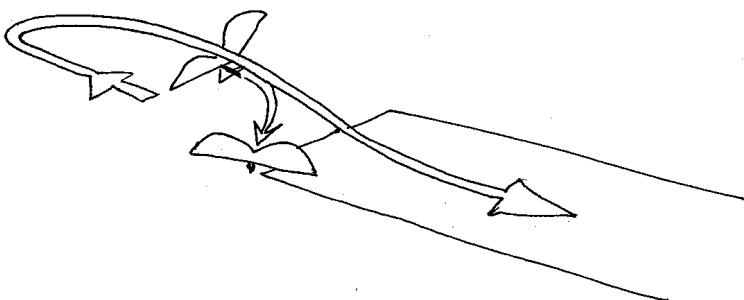
ЦЯ ГОНКА ПРОДУКТИВНОСТІ ТАКОЖ ВПЛИВАЄ НА СВІТ "ДЕЛЬТА"

сучасні планери 65-90-170 км/год
коєфіцієнт ковзання 20 до 60 ↓ 0,5 м/с
співвідношення сторін 20 до 35

необхідно знайти хороший компроміс між продуктивністю та безпеки.
Перші «дельти» не могли зупинитися асиметрично. Сучасні «дельти», з
високим співвідношенням сторін і двоопуклими профілями,
поводяться як звичайні крила і, коли зупиняються в повороті, можуть
переходити в АВТОРОТАЦІЮ.

«Останній» поворот

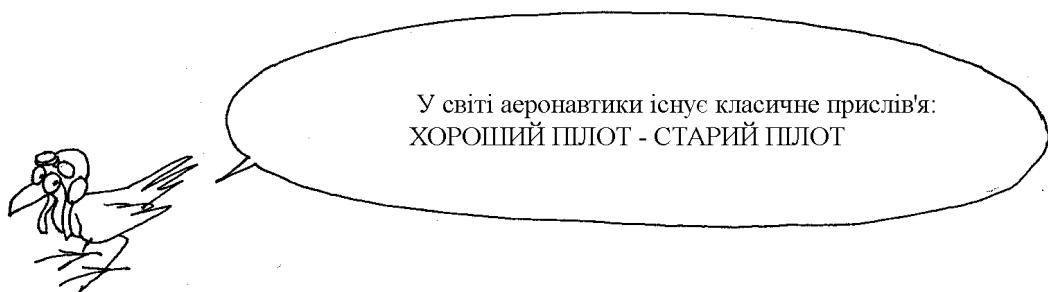

перші «дельти» могли параштувати,
спускатися вертикально.

ПОЛІТНЕ ПОЛЕ

На перший погляд схожі машини можуть мати дуже різні габарити польоту. Одні «прощають», інші ні. Гонка за ефективністю, хвороба сучасного світу, породжує схильність до ризику.

мітла, пряжа, все, що є хорошим для жінок.

Добре, ось ми на вершині. Але з якого боку нам злітати?

Обличчям до вітру. За перевищення швидкості завжди буде вигравати.

Напрямок вітру? Є класичний трюк з мокрим пальцем.

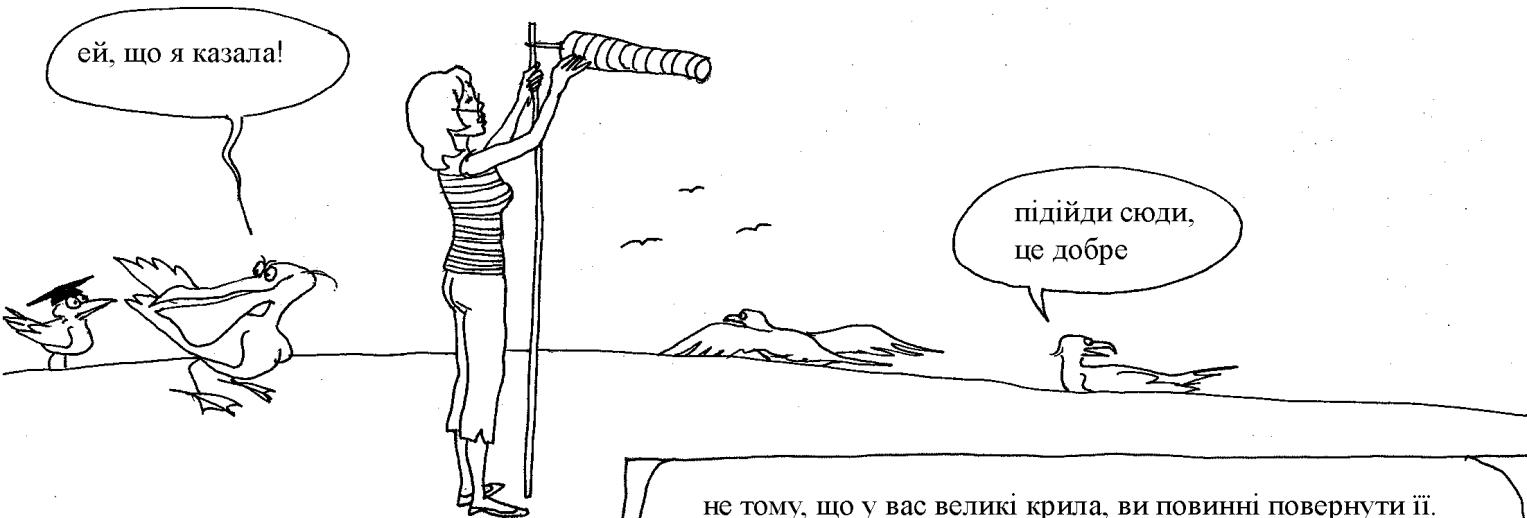

Зачекайте, у мене є ідея. З такою спекою мені буде краще з короткими рукавами. Піди принеси мені шматок дерева

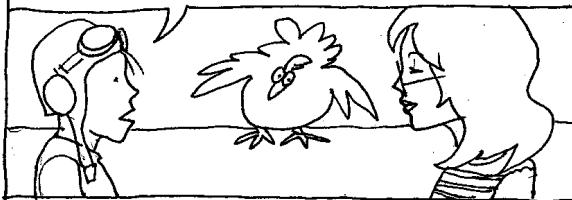
Леоне, ти трохи не перебільшуєш?

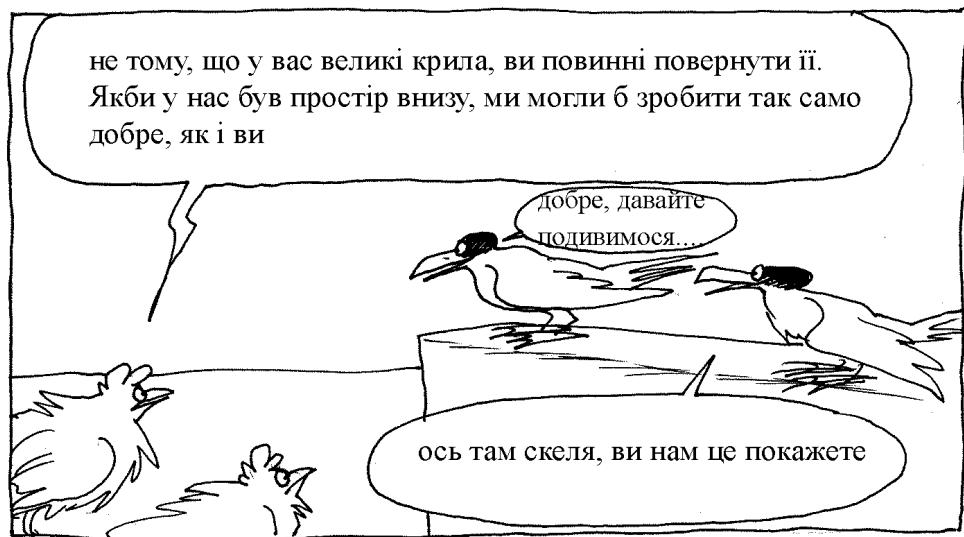
ВІТРОВИЙ РУКАВ

Усі птахи не побудовані за однаковою модельлю. Є такі, які, здається, літають майже без змахів крил. З іншого боку, інші, як курка....

не тому, що у вас великі крила, ви повинні повернути її.
Якби у нас був простір внизу, ми могли б зробити так само
добре, як і ви

давай, покажи їм, на що ми
здатні, цим пернатим
чайкам

Був би на десять
років молодшим,
трямайся!

Честь курей поставлена
на карту

На жаль, кури оцінюють
відстані бінокулярним
зором

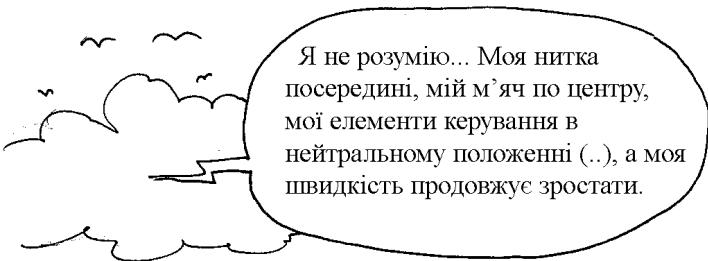
як равлики

Щойно вона віддаляється від РЕЛЬЄФУ, вона
стає не в змозі оцінити відстані

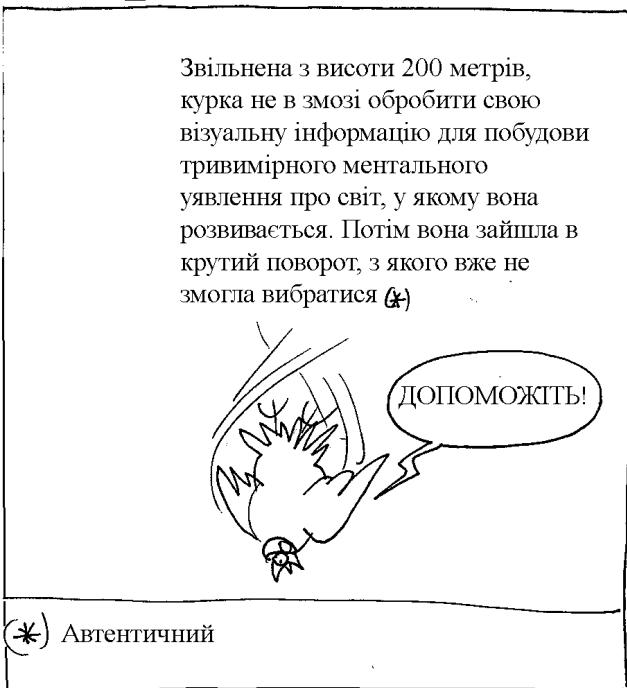
Ім'я пінгвіна! де
верх і низ? Я вже
нічого не
впізнаю!...

Далеко від землі вона зовсім
втрачає орієнтир, як льотчик,
заблукав у хмарі, чи в тумані.
Ніби вона... осліпне

ЗДІЙСНЕНИЙ ПОВОРОТ

Опинившись у хмарі, Ансельме не усвідомлює, що він більше не летить прямо. Фактично, без ШТУЧНОГО ГОРІЗОНТУ, стабілізованого гіроскопом, він не має можливості оцінити свій кут атаки та положення. Таким чином він може опинитися в небезпечній фігури: скосений поворот.

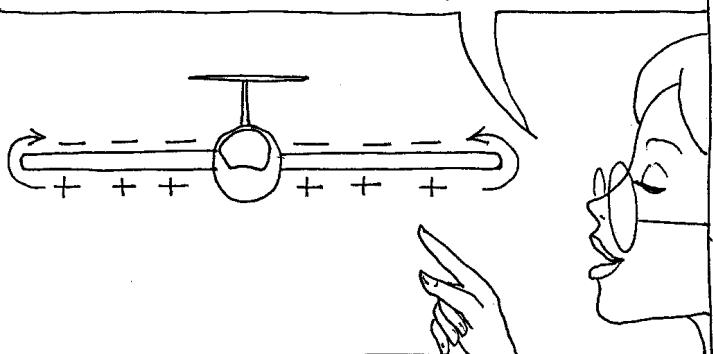

Птахи, які, здається, літають, не втомлюючись, завжди мають дуже видовжені крила. Хижаки, альбатроси.

Ви перейшли від дельти до планера з кабіною пілота, гладкі поверхні, наскільки це можливо, щоб мінімізувати втрати енергії, пов'язані з турбулентністю, яку створює ваша машина на своєму шляху. Але є один, про який ви забули.

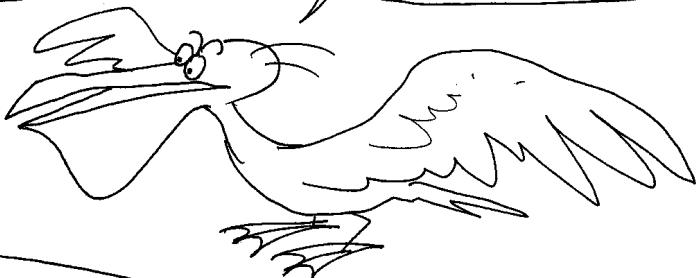

Робота вашого крила означає, що ви створюєте надлишковий тиск на нижній частині крила, і западину на верхній частині крила. Отже, це відбувається:

Оскільки ребра є джерелом втрати енергії, достатньо їх видалити, зробити крило без краю.

Тиресій, не говори дурниць.
Крила без країв не буває!!!

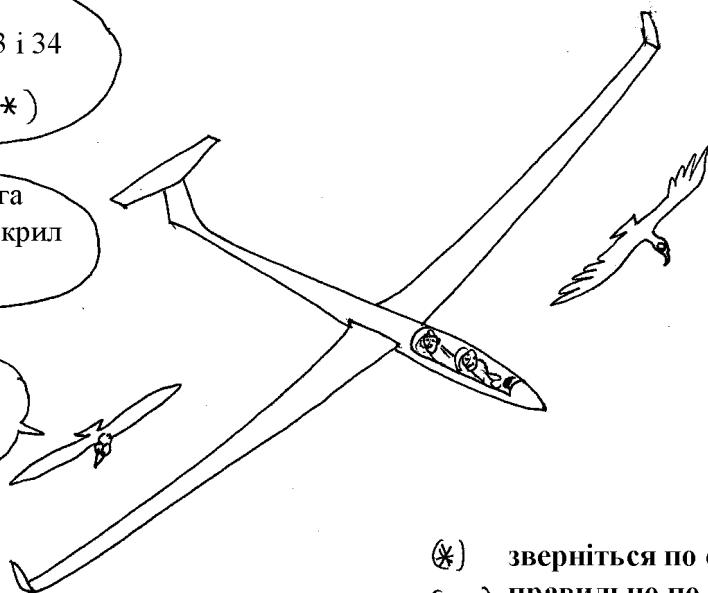
Так, він існує. А Мерлін-чарівник описує її в альбомі ПОПЕЛЮШКА 2000 на сторінках 33 і 34 (*). Ці крила дуже добре ковзають.

(**)

Інше рішення полягає в подовженні крил якомога більше, щоб мінімізувати ці втрати на кінчиках крил майже до нуля.

Чому кінчики крил загорнуті???

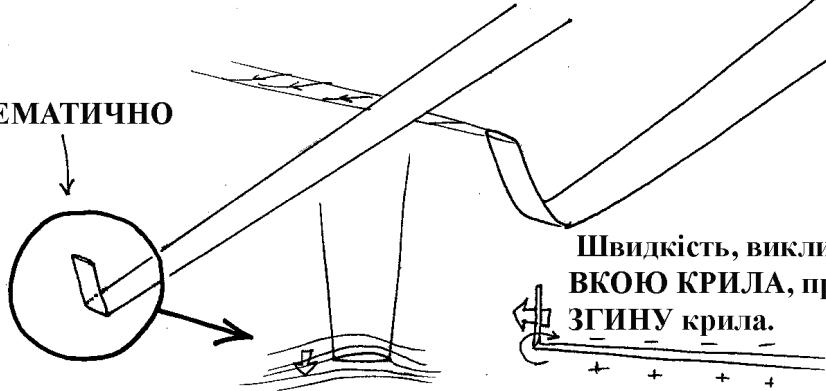

(*) зверніться по ссилці

(**) правильно по центру

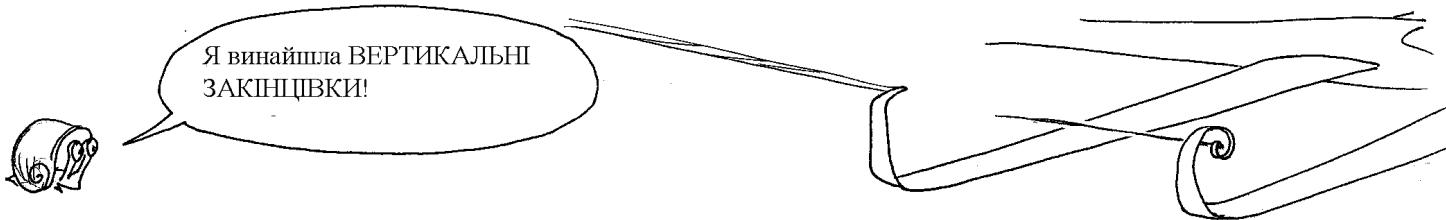
КРИЛА схематично

СХЕМАТИЧНО

КРИЛА, схематично, являють собою міні-крила, розташовані перпендикулярно основному крилу, так що їхня перевага створює (слабку) ІНДУКОВАНУ ШВИДКІСТЬ, яка протидіє блиманню кінчиків крила, через різницю тиску між внутрішніми та екстрадосними частинами: крило створює свою власний маргінальний вихор, але виграш настільки очевидний, що ця ідея, яка могла бути можливою століття тому, зараз поступово вторгається в увесь світ аеронавтики.

Я винайшла ВЕРТИКАЛЬНІ ЗАКІНЦІВКИ!

Згідно з тестами, які я провів зроблено на моделях, цей новий планер із різницею висот $h = 500$ метрів має дозволити нам досягти цього величезного поля, яке ми бачимо вдалині, на горизонті, на відстані $\alpha = 20$ кілометрів.

(*)

Вперед! Вовняна нитка добре посередині, оптимальна швидкість, щоб мати МАКСИМАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

яке фантастичне ковзання на 95 км/год

Я оптимізував усе: товщину профілю, плоский для кращого проникнення. Я навіть поставив відкатний поїзд на одне колесо. Цього разу я продумав ВСЕ. Я нічого не залишав на волю випадку.

(*) відповідає АЕРОДИНАМІЧНИМ ПОКАЗНИКАМ $d/h = 40$. Але деякі планери перевищують 60 (нахил зниження: 1 градус)

ідеальний захід або майже. Виходжу з поїзда. Я уникнув дерев біля входу на злітно-посадкову смугу спритним змахом крил

ми ледве могли їх побачити здалеку

Софі, що відбувається? Ми зітремо землю повністю!

Ваші дерева були десять метрів завдовжки, що подовжує ваш курс прямування на 400 метрів

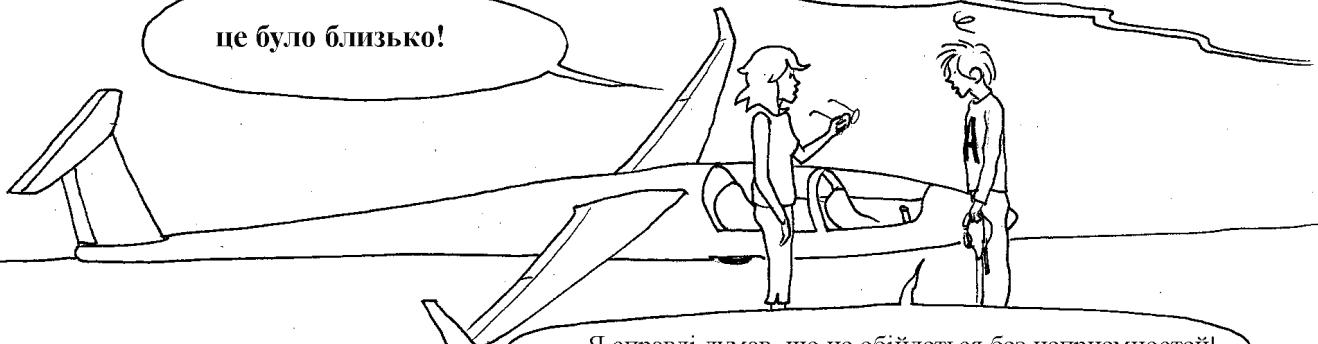
так, ви праві. Ми ніколи не заспокоїмося!

Ах все одно! Гальмую насмерть.

не надто багато, якщо ви не хочете, щоб ми обернулися.

My!

це було близько!

Я справді думав, що не обійдеться без неприємностей!

ПОВІТРЯНІ ГАЛЬМА

Я не розумію. Орли мають гарну майстерність, але приземлятися їм вдається дуже різко.

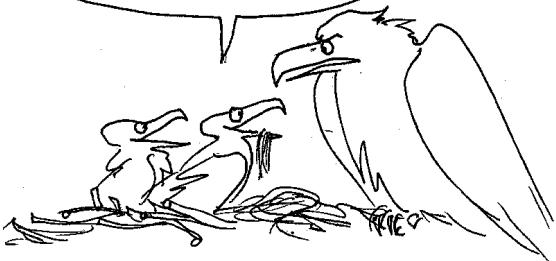
просто поспостерігайте за ними

негайний
перезапуск

Мамо, ти знову помиллася. Це спагетті з томатним соусом (*)

(*) Досвід, пережитий автором у таборі Сімба в кратері Нгоро Нгоро в Танзанії, коли він був провідником сафарі в Африці.

ей, криваві залишки

Я порушую свою витонченість

аеродинамічне гальмування

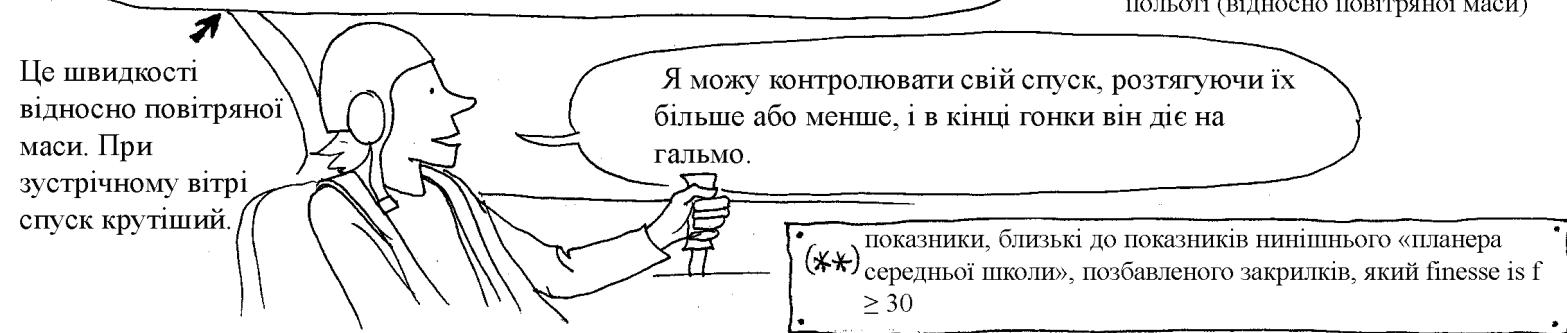
раптор виконує подвійний маневр: він зменшує свою опорну поверхню та гальмує пір'ям.

Ви можете адаптувати систему, яка виходить із крила, руйнує підйомну силу (СПОЙЛЕР) на значній частині аеродинамічного профілю і створює дуже значний опір, який сповільнює літак. Таким чином, на 100 км/год ви можете знизитися до 4 м/с, що зменшує ваш коефіцієнт ковзання до значення 28 м/с: $4 \text{ м/с} : 7$

(* *)

(*) замість 0,5–1 м/с у нормальному польоті (відносно повітряної маси)

(**) показники, близькі до показників нинішнього «планера середньої школи», позбавленого закрілків, який finesse is $f \geq 30$

(*) це було випробувано для літаків у тридцятих роках, але без особливого успіху